

PLATFORM ÖZEL SAYISI-ARALIK 2001

(BZD Yayın ve İletişim Hizmetleri Katkılarıyla...)

BÖLÜM 1

AVRUPA KURUMLARI

AVRUPA BİRLİĞİ

Avrupa Birliği, barışı korumak ve ekonomik ve sosyal ilerlemeyi pekiştirmek amacı ile bir araya gelmiş 15 Üye Devletten oluşur. Birliğin içinde ortak kurumları bulunan üç Topluluk yer alır. Bunların içinde ilk kurulanı (1951 tarihli Paris Antlaşması'yla) Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu olmuştur. Daha sonra (1957 tarihli Roma Antlaşması'yla) Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu (Euratom) kuruldu. Topluluklar bu sürecin sonunda Üye Devletler arasındaki bütün iç sınırları kaldırarak tek bir pazar kurdular. 1992'de Maastricht'te imzalanan Avrupa Birliği Antlaşması ile ekonomik ve parasal birlik doğrultusunda ilerleyen ve belirli alanlarda hükümetler arası işbirliğini içeren bir Avrupa Birliği kuruldu.

Birliği yöneten kurumlar şunlardır: Demokratik yollarla seçilen Parlamento, Üye Devletleri temsil eden ve Bakanlardan oluşan Konsey, Avrupa Devlet ve Hükümet Başkanları Doruğu, Antlaşmaların koruyucusu olan Komisyon, Topluluk hukukuna uyulmasını sağlayan Adalet Divanı ve Birliğin Mali yönetimini izleyen Sayıştay. Ayrıca ekonomik, sosyal ve bölgesel çıkar gruplarını temsil eden çeşitli danışma kurulları vardır. Birliğin dengeli gelişimine katkıda bulunan projelerin maddi olarak desteklenmesini kolaylaştırmak amacıyla kurulmuş olan bir Avrupa Yatırım Bankası bulunmaktadır. Burada, bu kurumların başlıcalarına yer verilmiştir.

Avrupa Parlamentosu

1979'dan bu yana tek dereceli genel seçimle iş başına gelen Avrupa Parlamentosu 626 üyeden oluşur. (Parlamentoda Almanya 99, Fransa, İtalya ve Birleşik Krallık 87'ser, İspanya 64, Hollanda 31, Belçika, Yunanistan ve Portekiz 25'er, İsveç 22, Avusturya 21, Danimarka ve Finlandiya 16'sar, İrlanda 15 ve Lüksembourg 6 üye ile temsil edilir). Parlamento genel kurulu Strazburg'da toplanır. Her ayın bir haftası genel kurul oturumlarına ayrılmıştır. Bazı oturumlar ile komisyon toplantıları, Konsey ve Komisyonla ilişkileri kolaylaştırmak amacıyla Brüksel'de yapılır. Sekreteryaya ise Lüksembourg'da bulunur.

Avrupa Parlamentosu'ndaki siyasi gruplar, ülkelerin görüşleri doğrultusunda değil, siyasi görüşler doğrultusunda oluşur (örneğin Hıristiyan Demokratlar, Sosyalist Parti, Yeşiller Partisi, vb). 370 milyon nüfusu temsil eden Parlamentonun başlıca işlevi, siyasi güç olarak Topluluk politikalarının hazırlanması için gereken çeşitli girişimleri üretmektir.

Parlamento, aynı zamanda, Avrupa Komisyonu üyelerinin tayinlerini onaylama ve üçte iki oy çokluğuyla Komisyonu görevden alma yetkisine sahip bir denetim organıdır. Parlamento, Komisyonun programını oylar ve özellikle Komisyon ve Konseye sözlü ve yazılı sorular yönelterek Avrupa politikalarının gündelik işleyişini izler. Parlamento araştırma komisyonları kurabilir ve Birlik vatandaşlarının dilekçelerini inceler. Parlamento ve Konsey bütçe konusundaki yetkileri paylaşırlar. Parlamento yıllık bütçeyi oylar ve bütçe uygulamasını izler. Böylece Birliğin önceliklerini yansıtır. Mevzuat önerilerini Komisyon hazırlar, Parlamento ve Konsey ise bu mevzuatı yürürlüğe koyma yetkisini paylaşırlar. 1986'da kabul edilen Avrupa Tek Senedi, mevzuat önerilerinin Komisyonun aktif katılımıyla Parlamento ve Konsey tarafından iki kez görüşülmesini içeren bir usul getirerek Parlamentonun mevzuata ilişkin yetkilerini artırmıştır. Birlik Antlaşması (Maastricht Antlaşması) ile bir adım daha ileri gidilerek Parlamento'ya daha geniş kapsamlı kanun yapma yetkileri verilmiştir. Antlaşma çerçevesinde kabul edilen yeni ortak karar usulüne göre Parlamento birçok önemli alandaki yönetmeliklerin ve yönergelerin kabulü konusunda Konseyle eşit konuma sahip kılınmıştır. Bu usul tek pazar, sosyal politika, ekonomik ve sosyal kaynaşma, araştırma ve Birlik Antlaşmasının kapsadığı yeni alanlara (tüketicilerin korunması, eğitim, kültür ve sağlık) uygulanır. Büyük önem taşıyan bazı kararlar (bazı uluslararası antlaşmalar, yeni üyelerin katılımı, Parlamento seçimlerinde her ülkede aynı usulün uygulanması, Birlik vatandaşlarının ikamet hakkı, vs.) için Konseyin, Parlamentonun onayını alması gerekir.

Avrupa Doruğu

1974'te kurulan Avrupa Doruğu, Devlet ve Hükümet Bakanları ile Komisyon Başkanı'ndan oluşur. Dışışleri Bakanları ile Komisyonun bir üyesi onlara yardımcı olur. Yılda iki kez toplanan Doruk gelecekte girişilecek eylemler için gerekli ivmeyi sağlar ve faaliyetlerin ana hatlarını çizer.

Avrupa Komisyonu

Avrupa Komisyonu'nun 20 üyesi vardır. Fransa, Almanya, İtalya, İspanya ve Birleşik Krallık ikışer, diğer Topluluk üyeleri ise birer üyeye temsil edilirler. Komisyon'un görev süresi Avrupa Parlamentosu gibi beş yıldır. Komisyon Başkanı, Üye Devletler tarafından Avrupa Parlamentosu'nun görüşü alındıktan sonra atanır.

Komisyon üyeleri görevlerini yerine getirirken kendi ulusal hükümetlerinden tamamen bağımsız olarak davranmak ve sadece Avrupa Birliği'nin çıkarlarını gözetmekle yükümlüdürler. Komisyon'u görevden alabilecek tek organ Avrupa Parlamentosu'dur. Komisyon'un her üyesinin bir veya birkaç politika alanında özel sorumluluğu vardır. Bu sorumluluklar idari reform, Avrupa Parlamentosu ile ilişkiler, ulaşım ve enerji, rekabet, tarım, kırsal gelişme ve balıkçılık, girişimcilik ve bilgi toplumu, iç pazar, araştırma, ekonomik ve parasal işler, kalkınma ve insani yardım, genişleme, dış ilişkiler, ticaret, sağlık ve tüketicinin korunması, bölgesel politika, eğitim ve kültür, bütçe, çevre, adalet ve içişleri, istihdam ve sosyal işlerdir. Ancak kararlar ortak sorumluluk ilkesi temelinde alınır.

Komisyon öncelikle Antlaşmalar'ın korunması ve gözetilmesiyle yükümlüdür. Üye Devletler'den herhangi birine karşı Antlaşma ihlali soruşturması başlatabilir ve gerekli gördüğünde konuyu Avrupa Adalet Divanı'na götürür.

Yasama sürecini başlatmada tek yetkilidir ve yeni bir Avrupa yasaının kabulü sürecinin her aşamasında etkiye bulunma güç ve yetkisine sahiptir. Hükümetlerarası işbirliği alanında tıpkı Üye Devletler gibi teklifte bulunma hakkına sahiptir.

Komisyon Avrupa Birliği'nin yürütme organıdır. Komisyon'un idari personelinin çoğu (Komisyon merkezinin bulunduğu) Brüksel'de, bir kısmı ise Lüksemburg'da görev yapar. Komisyon bünyesindeki yaklaşık 30 Genel Müdürlük ve benzeri bölümde yaklaşık 15.000 görevli çalışmaktadır. Komisyon'un ve diğer kurumların faaliyet giderleri toplam Birlik bütçesinin yüzde beşini geçmez.

Avrupa Divanı ve Bidayet Mahkemesi

Adalet Divanı'nın görevi Avrupa Antlaşmalarının hukuka uygun biçimde yorumlanması ve uygulanmasını sağlamaktır. Divan bir Üye Devletin Antlaşmalarda öngörülen bir yükümlülüğu yerine getiremediğine karar verebilir. Üye Devlet bu kararın gereğini yerine getirmese Divan para cezası uygulanmasını kararlaştırabilir. Divan ulusal mahkemelerin başvurusu üzerine Topluluk hukukunun çeşitli hususlarının yorumlanması ya da geçerliliği hakkında ön kararlar alır.

Bidayet Mahkemesi kişiler ve işletmeler tarafından açılan davalara bakar. Hukuk meseleleriyle ilgili başvurular sadece Avrupa Adalet Divanı tarafından karara bağlanır.

Avrupa Konseyi

Konsey her Üye Devletin yetkili bakanlar düzeyindeki temsilcilerinden oluşur. Gündemin içeriğine göre toplantılara farklı bakanlar katılır. Örneğin, Tarım Bakanları tarım ürünleri fiyatlarını ele alırlar; istihdamla ilgili konular Çalışma ve Sosyal İşler Bakanları tarafından görüşülür; genel politika sorunları, dışışleri ve Birliği ilgilendiren temel konular Dışışleri Bakanları'nın yetkisi kapsamındadır.

Konseyin merkezi Brüksel'dedir; ancak bazı toplantılar Lüksembourg'da yapılır. Konsey başkanlığını her Üye Devlet altı aylık dönemler için sırayla üstlenir.

Üye Devletlerin Birlik nezdindeki Büyükelçileri'nden oluşan Daimi Temsilciler Komitesi (Coreper) Konseyin çalışmaları için gerekli hazırlıktan yapar ve belirli hazırlıktan yapmak veya özel konuların incelemekle görevli komiteler oluşturarak Konseyin talimatlarını yerine getirir.

Avrupa Birliği Antlaşması'nda Birliğin faaliyetleri üç grupta toplanır (Topluluk faaliyetleri, ortak dış politika ve güvenlik politikası, adalet ve içişleri). Topluluk bağlamında Konseyin bir görevi de Üye Devletlerin genel ekonomik politikalarını koordine etmektir. Ortak dış politika ve güvenlik politikası çerçevesinde ortak konuları tanımlar ve ortak kararları alır. Konseyin adalet ve içişleri alanındaki esas işlevi ortak eylemler belirlemek ve Üye Devletlerin imzalayacağı sözleşmeleri hazırlamak ve önermektir.

Avrupa Topluluğu'nun faaliyetlerine ilişkin olarak son zamanlardaki bazı gelişmeler (Tek Senet, Birlik Antlaşması) sonucunda nitelikli çoğunluk esasına dayalı oylama ilkesinin kullanımı yaygınlaşmışsa da vergilendirme gibi bazı konularda hala oybirliğiyle karar alınması gerekmektedir. Nitelikli çoğunluk için 87 oydan 62'sinin karar lehinde olması ve bu 62 oyun en az 10 devlet tarafından verilmiş olması gerekir. Nitelikli çoğunluk ilkesine göre yapılan oylamalarda Almanya, Fransa, İtalya ve Birleşik Krallığın onar oyu, İspanya'nın sekiz oyu, Belçika, Yunanistan, Hollanda ve Portekiz'in beşer oyu, Avusturya ve İsveç'in dörder oyu, Danimarka, İrlanda ve Finlandiya'nın üçer oyu, Lüksembourg'un ise iki oyu vardır. Ancak Konseyin Komisyon tekliflerini değiştirebilmesi ya da Parlamentonun yaptığı ve Komisyonun kabul ettiği değişiklikleri geri çevirebilmesi için oybirliği gerekir

Nice Antlaşması ile Avrupa Birliği'nde Neler Değişecek?

Aralık 2000'de imzalanan ve Avrupa'nın geleceğini belirleyen bu anlaşma birçok önemli değişiklikler içermektedir. Örneğin, AB karar alma mekanizmasının son ve belirleyici mercii konumunda bulunan Bakanlar Konseyinde oybirliği gerektiren kararların sayısı azaltılmıştır. Bununla birlikte vergilendirme, sosyal güvenlik, göreceli olarak yoksul bölgelere yardım gibi alanlarda oybirliği şartının korunduğu dikkati çekmektedir.

Nice Antlaşması ile Bakanlar Konseyinde büyük nüfuslu üyelerin oyları artırılmıştır. Antlaşmanın bir özelliği de Türkiye dışında kalan 12 aday ülke için geleceğe dönük oy haklarının belirlenmiş olmasıdır. Konseydeki üye ve aday devletler için belirlenen oy hakları şöyledir:

Konseyde, Almanya, Fransa ve İtalya'nın 29; İspanya'nın 27; Hollanda'nın 13; Yunanistan, Belçika, Portekiz, Çek Cumhuriyeti ve Macaristan'ın 12; İsveç, Avusturya ve Bulgaristan'ın 10; Danimarka, İrlanda, Slovakya ve Litvanya'nın 7; Lüksembourg, Letonya, Slovenya, Estonya ve Kıbrıs Rum Kesimi'nin 4; Polonya'nın 8; Romanya'nın 6; Malta'nın 3 oyu olacaktır. Avrupa Parlamentosu'da Almanya'nın 99; İngiltere, Fransa ve İtalya'nın 72; İspanya ve Polonya'nın 50; Romanya'nın 33; Hollanda, Yunanistan, Portekiz ve Belçika'nın 22; Çek Cumhuriyeti ve Macaristan'ın 20; İsveç'in 18; Avusturya ve Bulgaristan'ın 17; Slovakya, Danimarka ve Finlandiya'nın 13; İrlanda ve Litvanya'nın 12; Letonya'nın 8; Slovenya'nın 7; Lüksembourg, Estonya ve Kıbrıs Rum Kesimi'nin 6; Malta'nın 5 koltuğu olacaktır.

Ayrıca, Nice Zirvesi ile, Avrupa Temel Haklar Şartı kabul edilmiştir.

Bu şartın tam metni için:

<http://www.deltur.cec.eu.int/avrptemelhaklarsarti.rtf> sayfasını ziyaret edebilirsiniz.

Nice Antlaşması'nda Türkiye ile ilgili her hangi bir hüküm yer almamaktadır.

Bölgeler Komitesi

Bölgeler Komitesi, yerel yönetimlerin Avrupa Birliği'nde daha çok söz hakkına sahip olma talebine karşılık, 1993'te Maastricht Antlaşması ile kurulmuştur. Temel hedeflerinden biri, Üye Devletlerin ekonomik ve sosyal bütünlüğünü güçlendirmektir.

Bölgeler Komitesi, Üye Devletlerin nüfuslarına göre temsil edildiği 222 üyeden oluşmaktadır. Üyelerin etkinlikleri bağımsızdır, kendi idari düzenlemelerini oluşturur. Komisyon ve Konsey,

Bölgeler Komitesi'ne eğitim, mesleki eğitim ve gençlik, kültür, kamu sağlığı, Avrupa içi ulaşım, telekomünikasyon ve enerji altyapı şebekeleri, ekonomik ve sosyal bütünlük, istihdam, sosyal konular, çevre konularında danışmaları gerekmektedir. Parlamento da gerektiği zaman Bölgeler Komitesi'ne danışabilir.

Ekonomik ve Sosyal Komite

Ekonomik ve Sosyal Komite, Komisyon, Konsey ve Parlamento'ya, Avrupa Birliği mevzuatından etkilenen tüm grupların görüşlerini ileten siyaset dışı olan tek danışma yapısıdır. Üyeleri arasında sendikaların, tüketici birliklerinin, çiftçilerin, uzman kuruluşlar gibi çıkar gruplarının temsilcileri bulunmaktadır. Temsil edilen gruplar arasında uzlaşma yaratmaya çalışır. Tüm Üye Devletlerin nüfus sayılarına göre oy dağılımının olduğu 222 üyesi vardır.

Kopenhag Kriterleri

Danimarka'nın Avrupa Birliği Dönem Başkanlığını üstlendiği dönemde gerçekleşen 1993 Kopenhag Zirvesi'nde alınan karar gereğince, Avrupa Birliği'ne üye olmak isteyen tüm devletler, aşağıdaki kriterleri yerine getirmekle yükümlüdürler:

- Demokrasi, hukukun üstünlüğü, insan hakları ve azınlıklara saygı gösterilmesini ve korunmasını garanti eden kurumların istikrarının gerçekleştirilmesi
- İşleyen bir Pazar ekonomisinin varlığının yanı sıra birlik içindeki piyasa güçleri ve rekabet baskısına karşı koyma kapasitesine sahip olunması
- Siyasal, ekonomik ve parasal birliğin amaçlarına uyma dahil olmak üzere üyelik yükümlülüklerini üstlenme kabiliyetine sahip olunması
- Avrupa bütünlüğü hareketi korunurken, birliğin yeni üye içerme kapasitesi gerek birlik gerekse aday ülkelerin genel çıkarına hizmet eden önemli bir unsurdur.

Avrupa Konseyi

Avrupa Konseyi, Avrupa Birliği kurumu olmayan siyasi bir merkezdir. Amaçları ve faaliyetleri insan haklarının korunması ve çoğulcu demokrasinin güçlendirilmesi temeline dayanmaktadır. Konseyin çalışmaları; insan hakları, medya, yasal işbirliği, sosyal ve ekonomik sorunlar, sağlık, eğitim, kültür, spor, gençlik, yerel ve bölgesel yönetimler ve çevre alanlarını kapsamaktadır.

Avrupa Konseyi, 1949'da Belçika, Danimarka, Fransa, İrlanda, Norveç, İsveç ve Birleşik Krallık tarafından kurulmuştur ve aynı yıl Türkiye ve Yunanistan üye olmuştur. Daha sonra bir çok Avrupa ülkesi de üye olmuştur ve bugün Konseyin 40 üyesi vardır. Merkezi Strazburg, Fransa'dadır.

Konseye, 5 yıl için seçilen Genel Sekreter başkanlık yapmaktadır ve Genel Sekreter Konseyin faaliyetlerini koordine etmektedir. Konsey, üye ülkeler tarafından nüfusları ve varlıkları oranında finanse edilmektedir. Bakanlar Kurulu, Avrupa Konseyi'nin karar alma organıdır. Bu kurul üye ülkelerin Dışişleri Bakanları veya daimi temsilcileri tarafından oluşturulmaktadır. Bakanlar Kurulu Konseyin faaliyetlerine karar vermektedir. Bakanlar Kurulu kararları üye ülkelere ya tavsiye kararı olarak iletilmektedir ya da Avrupa Teamüllerine ya da anlaşmalarına dönüştürülmektedir. Kurul, ayrıca siyasi konularda deklarasyonlar yayımlayabilir ya da kararlar alabilir.

Parlamentar Meclis ise konseyin tartışma organıdır ve üyeleri ulusal meclisler tarafından kendi üyeleri içinden seçilmektedir veya atanmaktadır. Meclisin tartışmaları Bakanlar Kurulunun çalışmalarına rehberlik yapmaktadır. Meclis, çalışmalarını siyasi ilişkiler, yasal ilişkiler ve insan hakları, sosyal ve ailevi sorunlar ve sağlık sorunları, bilim ve teknoloji, tarım, ekonomik ilişkiler ve gelişme, üye olmayan ülkeler, göç ve sığınmacılar, ulusal parlamentolar ve kamu ilişkileri komiteleri tarafından yürütülmektedir. Meclis ayrıca uluslararası organizasyonlar için bir forum oluşturmaktadır.

Sivil toplum kuruluşları, bazı belli komitelerde gözlemci olarak yer almaktadırlar. Medisin Kültür ve Eğitim Komitesi altındaki gençlik alt komitesi toplanarak gençlik konularını tartışmaktadır. 1988'den itibaren Medis, parlamenter ve gençlik temsilcileri ile yuvarlak masa toplantıları düzenlemektedir ve bugüne dek birçok karar ve tavsiye kararı almıştır.

Avrupa Bütünleşmesinde Kilometre

9 Mayıs 1950

Fransa Dışişleri Bakanı, Fransa'nın, Almanya'nın ve kendilerine katılmak isteyen diğer ülkelerin kömür ve çelik kaynaklarını bir havuzda toplamalarını teklif etmiştir.

18 Nisan 1951

Almanya, Belçika, Fransa, Hollanda, İtalya, Lüksemburg, Paris'te Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu'nu kurmuşlardır.

27 Mayıs 1952

Avrupa Savunma Topluluğu Antlaşması Paris'te imzalanmıştır.

Ekim 1954

Batı Avrupa Birliği oluşturulmuştur.

25 Mart 1957

Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu'nu oluşturan antlaşmalar Roma'da imzalanmıştır.

4 Ocak 1960

Avrupa Serbest Ticaret Birliği'ni oluşturan Stockholm Sözleşmesi Birleşik Krallık'ın girişimiyle imzalanmıştır.

30 Temmuz 1962

Ortak tarım politikası oluşturulmuştur.

14 Ocak 1963

General de Gaulle, Fransa'nın Birleşik Krallık'ın Topluluk'a üyeliğini veto edeceğini bildirmiştir.

8 Nisan 1965

Üç Topluluk'un idarelerini bir araya getiren bir Antlaşma Brüksel'de imzalanmıştır.

1 Temmuz 1968

Ortak Gümrük Tarifesi oluşturulmuştur.

30 Haziran 1970

Danimarka, İrlanda, Norveç ve Birleşik Krallık ile üyelik görüşmeleri Lüksemburg'ta başlatılmıştır.

1 Ocak 1973

Danimarka, İrlanda ve Birleşik Krallık Topluluk'a üye olmuşlardır (Norveç referandumdan sonra çekilmiştir)

Aralık 1974

Üye Devletlerin Başkanları veya Başbakanları, Paris Zirvesi'nde bir araya gelerek Avrupa Parlamentosu için seçimlerin yapılması ve Avrupa Bölgesel Kalkınma Fonu'nun oluşturulması kararına varmışlardır.

13 Mart 1979

Avrupa Para Sistemi işleme koyulmuştur.

28 Mayıs 1979

Yunanistan'ın Topluluk'a katılım antlaşması imzalanmıştır.

Haziran 1979

İlk kez Avrupa Parlamentosu seçimleri yapılmıştır.

1 Ocak 1981

Yunanistan Topluluk'a üye oldu.

Aralık 1985

Avrupa Tek Senedi imzalanarak Avrupa bütünleşme süreci hızlandırılmıştır.

1 Ocak 1986

İspanya ve Portekiz Topluluk'a üye oldu.

14 Nisan 1987

Türkiye Topluluk'a katılmak için başvuru yapmıştır.

17 Temmuz 1989

Avusturya Topluluk'a katılmak için başvuru yapmıştır.

29 Mayıs 1990

Avrupa Yeniden İnşa ve Kalkınma Bankası'nı kuran anlaşma Paris'te imzalanmıştır.

19 Haziran 1990

Sınırlardaki kontrolleri kaldıran Schengen Anlaşması imzalanmıştır.

4 Temmuz 1990

Kıbrıs Topluluk'a katılmak için başvuru yapmıştır.

16 Haziran 1990

Malta Topluluk'a katılmak için başvuru yapmıştır.

1 Temmuz 1991

İsveç Topluluk'a katılmak için başvuru yapmıştır

21 Ekim 1991

Avrupa Ekonomik Bölgesi'nin kurulması için anlaşmaya varılmıştır.

7 Şubat 1992

Avrupa Birliği Antlaşması Maastricht'te imzalanmıştır.

18 Mart 1992

Finlandiya Topluluk'a katılmak için başvuru yapmıştır

25 Mart 1992

Norveç Topluluk'a katılmak için başvuru yapmıştır

1 Ocak 1993

Ortak pazarın kuruluşu tamamlanmıştır.

1 Nisan 1994

Macaristan Avrupa Birliği'ne katılmak için başvuru yapmıştır

8 Nisan 1994

Polonya Avrupa Birliği'ne katılmak için başvuru yapmıştır

Haziran 1994

Avusturya, Finlandiya, Norveç ve İsveç ile Üyelik Antlaşmaları imzalanmıştır.

22 Haziran 1995

Romanya Avrupa Birliği'ne katılmak için başvuru yapmıştır

27 Haziran 1995

Slovakya Avrupa Birliği'ne katılmak için başvuru yapmıştır

13 Ekim 1995

Letonya Avrupa Birliği'ne katılmak için başvuru yapmıştır

14 Aralık 1995

Bulgaristan Avrupa Birliği'ne katılmak için başvuru yapmıştır

24 Kasım 1995

Estonya Avrupa Birliği'ne katılmak için başvuru yapmıştır

8 Aralık 1995

Litvanya Avrupa Birliği'ne katılmak için başvuru yapmıştır

17 Ocak 1996

Çek Cumhuriyeti Avrupa Birliği'ne katılmak için başvuru yapmıştır

10 Haziran 1996

Slovenya Avrupa Birliği'ne katılmak için başvuru yapmıştır

Aralık 2000

Nice Antlaşması'nın imzalandığı Nice Zirvesi toplanmıştır.

Bölüm2: AVRUPA VE TÜRKİYE

AVRUPA KONSEYİ-TÜRKİYE İLİŞKİLERİ

12 asil, 12 yedek üye Milletvekilinden oluşan, Genel Kurul oturumlarına ve AKPM komisyonlarının toplantılarına düzenli olarak katılmakta ve Türkiye'yi ilgilendiren konularda katkıda bulunmaktadır. Türkiye, 12 asil, 12 yedek üyeden oluşan bir komiteyle Yerel ve Bölgesel Yönetimler Kongresi'nin çalışmalarına da katılmaktadır.

Türkiye'nin Avrupa Konseyi içindeki önceliği, bu kuruluşla olan ilişkilerin olumsuz yöndeki tek yönlü eleştirilerden arındırılarak, karşılıklı anlayış ve yardımlaşmaya dayanan bir konuma getirilmesidir.

Türkiye, üye sayısının artışı ile Avrupa Konseyi'nin yüklediği görev olan, demokrasi ve insan haklarının korunması alanlarındaki bilgi birikiminin, Avrupa'daki yeni demokrasilere aktarılması konusunda da Konsey'e katkıda bulunmaktadır

Türkiye, 174 Avrupa konseyi Sözleşmesinden 76 adedine taraf bulunmaktadır. 33 sözleşmeyi de

imzalamış ancak henüz onaylanmamıştır. Türkiye'nin taraf olduğu Avrupa konseyi sözleşmeleri arasında

aşağıdaki önemli sözleşmelerde yer almaktadır.

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (1. Protokol)

Avrupa Kültür Anlaşması

Suçluların İadesine Dair Avrupa Sözleşmesi

Avrupa Sosyal Şartı

Tedhişçiliğin Önlenmesine Dair Avrupa Sözleşmesi (Terörizmin Önlenmesi Avrupa Sözleşmesi)

Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı

Avrupa İşkencenin Önlenmesi Sözleşmesi

BM Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Tasfiye Edilmesine Dair Sözleşme

Çocuk Hakları Sözleşmesi

Türkiye'nin Onaylamadığı Sözleşmeler:

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (Protokol 4: serbest dolaşım, Protokol 6: idam cezası, Protokol 7: ne bis in idem⁵)

Gözden Geçirilmiş Avrupa Sosyal Şartı

Azınlıkların Korunmasına Yönelik Avrupa Çerçeve Sözleşmesi'ni

Uluslararası Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesi

Uluslararası Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesi

Her Türlü Irk Ayrımcılığının Tasfiye Edilmesine Dair Uluslararası Sözleşme

AVRUPA BİRLİĞİ-TÜRKİYE İLİŞKİLERİ

Türkiye 31 Temmuz 1959 tarihinde bir ortaklık anlaşması kurmak amacıyla Avrupa Ekonomik Topluluğu'na başvurmuştur. (Avrupa ortaklık anlaşmaları ticaretle ilgili konular, siyasi diyalog, yasal uyum ve endüstri, çevre, ulaşım, gümrük birliği ve diğer işbirliği alanlarını kapsamaktadır.) Türkiye ile Avrupa Ekonomik Topluluğu arasında ortaklık anlaşması, Ankara Anlaşması, 12 Eylül 1963'te imzalanmış ve Aralık 1964'te yürürlüğe girmiştir. Türkiye 14 Nisan 1987'de Topluluğa tam üyelik için başvurmuştur. Avrupa Topluluğu Türkiye'nin tam üyelik başvurusuna dair görüşünü 18 Aralık 1989'da açıklamıştır ve Türkiye ile tam üyelik müzakerelerine başlanamayacağını açıklamıştır. Fakat ortaklık ilişkilerinin geliştirilmesine dair açıklamalar ve öneriler getirmiştir. 1995'te mamul ürünlerinin serbest dolaşımını sağlayan Gümrük Birliği anlaşması yürürlüğe girmiştir. Türkiye, Lüksembourg Zirvesi'nde adaylık başvurusunun Konsey tarafından kabul edilmemesi üzerine, Aralık 1997'de AB ile siyasi diyalogunu tek taraflı olarak askıya almıştır, fakat 1999'da tekrar başlatmıştır. 1999 Helsinki Zirvesi'nde Türkiye aday ülke olarak gösterilmiştir ve Kasım 2000'de Katılım Ortaklığı Belgesi açıklanmıştır. Burada bahsi geçen belgelerin tümü Avrupa Birliği Genel Sekreterliği'nin www.abqs.gov.tr ve Avrupa Komisyonu Türkiye Temsilciliği'nin www.deltur.cec.eu.int sayfalarında bulunabilmektedir.

Lüksembourg Zirvesi'nin Türkiye için Avrupa Stratejisi oluşturulması talebinin ardından, Avrupa Konseyi 4 Mart 1998'de ilk tekliflerini sunmuştur. Bunlar, Gümrük Birliği'nin derinleştirilmesini, Gümrük Birliği'nin tarım ve hizmet sektörlerine genişletilmesini ve çeşitli alanlarda işbirliğinin güçlendirilmesini içermektedir. Topluluk programlarına ve birimlerine katılım da öngörülmektedir.

10-11 Aralık 1999 tarihlerinde yapılan Helsinki Zirvesi, katılım sürecinin Türkiye de dahil olmak üzere 13 ülke içermesini onaylanmıştır. Türkiye ile ilgili karar metni şu şekildedir:

"Avrupa Birliği Konseyi, Komisyonun ilerleme raporunda işaret edildiği gibi Türkiye'de son zamanlarda yaşanan olumlu gelişmeleri ve ayrıca Türkiye'nin Kopenhag kriterlerine uyum yönündeki reformlarını sürdürme niyetini memnuniyetle karşılar. Türkiye, diğer aday devletlere uygulananlar ile aynı kriterler temelinde Birliğe katılmaya yönelmiş bir aday devlettir. Diğer aday Devletler gibi Türkiye de mevcut Avrupa stratejisine dayanılarak, reformlarını teşvik etmeye ve desteklemeye yönelik bir katılım öncesi stratejiden istifade edecektir. Bu çerçevede, insan hakları konusu ve 4 ve 9(a) sayılı paragraflarda belirtilen konular başta olmak üzere, üyeliğin siyasi kriterlerini karşılama yönünde ilerleme kaydedilmesi üzerinde durularak, daha fazla siyasi diyalog söz konusu olacaktır. Türkiye, Topluluk programlarına ve ajanslarına ve katılım süreci bağlamında aday devletler ile Birlik arasındaki toplantılara katılma imkanına da sahip olacaktır. Müktesebatın benimsenmesi için ulusal bir program ile birlikte, siyasi ve ekonomik kriterler ve bir üye devletin yükümlülükleri ışığında üyelik hazırlıklarının yoğunlaşması gereken öncelikleri içeren bir katılım ortaklığı önceki Konsey sonuçları temelinde oluşturulacaktır. Uygun izleme mekanizmaları kurulacaktır. Türkiye'nin mevzuatının ve uygulamasının müktesebat ile uyumlulaşmasını yoğunlaştırmak üzere, Komisyon, müktesebatın analitik tarzda incelenmesine yönelik bir süreç hazırlamaya davet edilir. Avrupa Birliği Konseyi, Komisyondan, tüm katılım öncesi tüm AB mali yardım kaynaklarının koordinasyonu için tek bir çerçeve sunmasını talep eder."

Avrupa Birliği-Türkiye İlişkileri

Kilometre Taşları

1959

31 Temmuz: Türkiye, Avrupa Ekonomik Topluluğu'na (AET) ortaklık için başvurdu.

11 Eylül: AET Bakanlar Konseyi, Ankara ve Atina'nın Ortaklık başvurularını kabul etti.

1963

12 Eylül: Türkiye ile AET'yi Gümrük Birliğine götürecek ve tam üyeliği sağlayacak olan Ortaklık Anlaşması (Ankara Anlaşması) ve I. Mali Protokol imzalandı.

1964

1 Aralık: Türkiye-AET Ankara Anlaşması yürürlüğe girdi. Birinci Ortaklık Konseyi toplantısı yapıldı.

1970

26 Ekim: İlk Gümrük İşbirliği Komitesi toplantısı yapıldı.

23 Kasım: Katma Protokol ve II. Mali Protokol Brüksel'de imzalandı.

1971

1 Eylül: Katma Protokol'ün ticari hükümleri "Geçici Anlaşma" ile yürürlüğe konuldu.

1972

13 Ocak: Ortaklık Anlaşması'nın Topluluğa katılacak yeni ülkelerce de kabulünü sağlayacak Türkiye - AET müzakereleri başladı.

20 Temmuz: Ortaklık Konseyi, 1.9.1972 tarihinde sona erecek olan "Geçici Anlaşma" süresini yıl sonuna kadar uzattı.

1973

1 Ocak: Katma Protokol yürürlüğe girdi.

30 Haziran: I. Genişleme Anlaşması (Tamamlayıcı Protokol) Ankara'da imzalandı.

1974

1 Ocak: Tamamlayıcı Protokol ile ilgili geçici anlaşma yürürlüğe kondu.

1976

1 Ocak: Türkiye, Katma Protokol'den kaynaklanan yükümlülüğünü yerine getirerek ikinci gümrük indirimi ve konsolide liberasyon listesi uyumunu gerçekleştirdi.

1977

12 Mayıs: III. Mali Protokol Brüksel'de imzalandı.

1978

30 Ekim: III. Mali Protokol'ün onay işlemleri tamamlandı.

1980

30 Haziran: Ortaklık Konseyi tarım ürünlerinin tamamına yakın bir kısmında Türkiye'ye uygulanan gümrük vergilerinin 1987 yılına kadar sıfıra indirilmesini kararlaştırdı. (1/80 sayılı Karar)

1982

22 Ocak: Avrupa Topluluğu, 12 Eylül askeri darbesi nedeniyle Türkiye ile ilişkilerini dondurma kararı almıştır.

1986

16 Eylül: Türkiye - AET Ortaklık Konseyi toplandı.

1987

14 Nisan: Türkiye, AT'ye tam üye olmak üzere müracaat etti.

1988

20-21 Aralık: Türkiye-AET arasındaki ticari ve iktisadi sorunların ele alınması amacıyla oluşturulan Geçici Komite toplandı ve Türkiye, 1978 yılında askıya aldığı yükümlülüklerini yerine getirmek üzere, hızlandırılmış bir takvimi Topluluğa verdi.

1989

18 Aralık: AT Komisyonu, Türkiye'nin tam üyelik başvurusu konusundaki "Görüş" ünde (Avis), Topluluğun, kendi iç pazarını tamamlayabilme sürecinden önce (1992) yeni bir üyeyi kabul edemeyeceği ve Türkiye'nin katılmadan önce, ekonomik, sosyal ve siyasal alanda gelişmesine ihtiyaç duyulduğu hususlarına yer verdi.

1990

6 Haziran: Topluluklar Komisyonu, Türkiye ile her alanda işbirliğinin başlatılması konusundaki önlemleri içeren bir "İşbirliği Paketi"ni hazırlayarak Konsey'in olurlarına sundu.

1991

30 Eylül: Ortaklık Konseyi 1986 yılından sonra ilk kez toplandı.

1992

21 Ocak: Türkiye-AT arasında bir Teknik İşbirliği Programı imzalandı.

3 Aralık: Türkiye-AT ilişkilerinin yürütülmesinde ortaya çıkan ticaret ve gümrüklerle ilgili teknik sorunların çözümünü için kurulmuş olan Gümrük İşbirliği Komitesi, 10. dönem toplantısını gerçekleştirdi.

1993

24-25 Şubat: Gümrük Birliği Alt Komitesi toplantısı Brüksel'de yapıldı.

1995

21 Aralık: AB ile Türkiye arasında, Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu ürünlerini⁶ (AKÇT) kapsayan Serbest Ticaret Anlaşması parafe edildi.

1996

1 Ocak: Türkiye, AB ile entegrasyonunda 22 yıl süren "Geçiş Dönemi"ni 31 Aralık 1995 tarihinde tamamlayarak, 1.1.1996 tarihi itibarıyla, tam üyelik sürecinde "Son Dönem"e, sanayi ürünlerinde ve işlenmiş tarım ürünlerinde sağlanan Gümrük Birliği ile girmiştir.
25 Temmuz: Türkiye-AB AKÇT Anlaşması Brüksel'de imzalandı.

1997

12-13 Aralık: Avrupa Birliği'nin Lüksemburg'ta gerçekleştirdiği devlet ve hükümet başkanları zirvesi sonucunda Çek Cumhuriyeti, Slovak Cumhuriyeti, Macaristan, Polonya, Slovenya, Romanya, Bulgaristan, Litvanya, Letonya, Estonya ve Kıbrıs Rum Yönetimi tam üyelik için aday ülkeler olarak belirlenmiştir. Türkiye ise aday ülkeler arasında zikredilmemiş, tam üyeliğe ehil olduğu teyit edilmiştir.

1998

3 Mart: Türkiye-AB ilişkilerinin geliştirilmesine yönelik olarak AB Komisyonu tarafından hazırlanan "European Strategy for Turkey" (Türkiye için Avrupa Stratejisi) başlıklı belge açıklandı.

4 Kasım: AB Komisyonu tarafından hazırlanan ve AB'ne üyelik için belirlenmiş olan Kopenhag kriterleri ışığında kaydedilen gelişmelere ilişkin Komisyon görüşlerini içeren "İlerleme Raporu" yayımlandı.

1999

1 Ocak: Avrupa Birliği'nde Tek Para (Euro) uygulamasına geçildi.

23 Şubat: Türkiye-AKÇT Ortak Komitesi'nin Çalışma Usullerinin kabul edildiği ilk toplantısı yapıldı.

13 Ekim: AB Komisyonu tarafından hazırlanan ve AB'ne üyelik için belirlenmiş olan Kopenhag kriterleri ışığında kaydedilen gelişmelere ilişkin Komisyon görüşlerini içeren ikinci "İlerleme Raporu" yayımlandı.

11-12 Aralık: Helsinki'de gerçekleştirilen Avrupa Konseyi Zirve Toplantısında Türkiye'ye adaylık statüsü tanındı.

2000

8 Kasım: Avrupa Komisyonu tarafından Katılım Ortaklığı Belgesi açıklandı

Avrupa Birliğinin Türkiye Stratejisi

Avrupa Birliği'nin genişlemesi kapsamında 13-14 Aralık 1997 tarihli Lüksembourg Zirvesi öncesinde Türkiye'nin genişleme sürecinde kazanacağı konum ele alınmış ve Türkiye'nin bu sürecin dışında kalamayacağı vurgulanarak, diğer aday ülkeler için öngörüldüğü gibi, bir katılım öncesi stratejisinin oluşturulması talep edilmiştir.

Lüksembourg Zirvesinde Türkiye diğer adaylardan farklı bir konuma oturtularak, onlar için öngörülen katılım sürecinin dışında bırakılmıştır. Bununla birlikte, AB Komisyonu, Türkiye'yi AB'ne yaklaştırmayı hedefleyen bir Strateji hazırlamak ve hayata geçirmekle görevlendirilmiştir, Komisyon, bu stratejinin unsurlarını 4 Mart 1998 tarihinde açıklamıştır. Söz konusu belge, üzerinde bir değişiklik yapılmaksızın Cardiff Zirvesinde onaylanmıştır.

Stratejinin uygulanmasıyla Türkiye'nin AB'nin genişleme sürecinde yer alacağına işaret edilmiş, mali işbirliği alanındaki AB taahhütlerine değinilerek, bu konuda yetkili bulunan Konseyin söz konusu yardımları gecikmeksizin kullanılabilir hale getirecek düzenlemeyi yapması istenmiştir. Gümrük Birliğinin derinleştirilmesi ve daha fazla içerik kazandırılması, Stratejinin önemli bir bölümünü teşkil etmiştir.

Strateji belgesinde Gümrük Birliği'nin yanı sıra, sanayi, tarım, hizmetler, makro-ekonomik diyalog, telekomünikasyon, bilim ve teknoloji, araştırma, ulaştırma, enerji, çevre, tüketici politikası, bölgesel ve sınır ötesi işbirliği, Türkiye'nin Topluluk programlarına katılımı ve kurumsal işbirliği başlıkları altında toplam 14 alanda somut işbirliği önerilmiştir.

Katılım Ortaklığı

Katılım Ortaklığı Belgesi, Avrupa Birliği'ne aday ülkeler için, Avrupa Komisyonu tarafından hazırlanan ve onaylanması için Bakanlar Konseyi'ne sunulan bir belgedir. Türkiye'nin KOB'u 8 Kasım 2000'de açıklanmıştır.

Bu belge, aday ülkelerden yerine getirmeleri beklenen uzun ve kısa vadeli hedefler olarak iki kısma ayrılmıştır. Bu hedefler çeşitli başlıklara ayrılmıştır (siyasi kriterler, ekonomik kriterler, iç pazar, vergilendirme, tarım, balıkçılık, ulaşım, istatistik, istihdam ve sosyal işler, enerji, telekomünikasyon, bölgesel politika ve yapısal araçların eşgüdümü, kültür ve işitsel-görsel politika, çevre, adalet ve içişleri, gümrükler, idari ve adli kapasitenin güçlendirilmesi).

Avrupa Birliği'ne tam üye olunması için, aday ülkeden tüm bu kriterleri yerine getirmesi beklenmektedir, fakat aday ülkenin bu kriterlere, belirlenen zaman aralığında harfiyen uyma zorunluluğu yoktur. KOB'un açıklanmasından sonra aday ülke, belirtilen kriterleri yerine getirmek için, kendi taahhütlerini içeren bir Ulusal Program hazırlamaktadır. O sırada var olan hükümetin iradesini ortaya koyan bu programın hazırlanmasından çok hayata geçirilmesi önemlidir.

Ayrıca, Avrupa Birliği tarafından KOB'un açıklanması, aday ülke ile üyelik müzakerelerine başlandığı anlamına gelmemektedir. İlk KOB'un açıklanmasından birkaç yıl sonra, Ulusal Programdaki taahhütlerin yerine getirilmesine bağlı olarak yeni bir KOB açıklanabilmektedir ve buna bağlı olarak Ulusal Program yenilenebilmektedir.

Türkiye'nin KOB'unda, sivil toplum bağlamında öngörülen kriter, Türkiye'nin "Avrupa Birliği müktesebatının geliştirilmesi ve hayata geçirilmesi için sosyal ortakların kapasite geliştirme çabalarını desteklemesi", ve "etkin ve özerk bir sosyal diyalog için koşulların bulunmasını temin etmek" tir.

Türkiye'de AB'ye Üyelik Sürecinde Çalışmalar Yürüten Kuruluşlar

Başbakanlık Avrupa Birliği Genel Sekreterliği (ABGS)

Avrupa Birliği Genel Sekreterliği'nin kurulmasına ilişkin yasa tasarıları Bakanlar Kurulu'nda 17 Mayıs 2000 tarihinde kabul edilmiştir. Bu yasa, 4 Temmuz 2000 tarihli Resmi Gazete'de (Sayı: 24099) yayınlanarak yürürlüğe girmiştir.

ABGS'nin amacı, Türkiye'nin Avrupa Birliği üyeliğine hazırlanmasına yönelik çalışmalar çerçevesinde kamu kurum ve kuruluşlarının yapacakları hazırlık ve çalışmalarda iç koordinasyon ve uyumun plan ve programlara uygun olarak yönlendirilmesini ve yürütülmesini sağlamak; hükümetin ve oluşturulacak kurul ve komitelerin kararları doğrultusunda gerekli araştırma ve incelemeleri yapmaktır.

Avrupa Birliği mevzuatına uyum çalışmalarının yürütülmesi amacıyla, Başbakanlık tarafından çıkarılacak bir yönetmelikle belirlenecek kurum ve kuruluşların temsilcilerinden meydana gelen İç Koordinasyon ve Uyum Komitesi oluşturulur.

İç Koordinasyon ve Uyum Komitesinin görevleri kamu kurum ve kuruluşlarının görevleri çerçevesindeki Avrupa Birliği mevzuatına uyum çalışmaları ile ilgili her türlü çalışmayı izlemek, değerlendirmek ve gerekli koordinasyonu sağlamak; kamu kurum ve kuruluşlarının, Avrupa Birliği mevzuatına uyum çalışmaları ile ilgili olarak görev alanlarına giren konulardaki önerilerini incelemek ve değerlendirmek, gerektiğinde ilgili kurul ve komitelere sunmak; özel sektör, sendikalar, sivil toplum kuruluşları ve akademik çevrelerin Avrupa Birliği mevzuatına uyum çalışmaları ile ilgili önerilerini incelemek ve değerlendirmek, gerektiğinde ilgili kurul ve komitelere sunmak ve Avrupa Birliği'ne uyum için gerekli mevzuat değişikliğine ilişkin öncelikleri belirlemek ve çalışmaları yönlendirmek; mevzuat değişikliği önerileri hazırlayıp ilgili kurul ve komitelere sunmaktır.

Avrupa Komisyonu Türkiye Temsilciliği

1974'te, Ankara'da açılan Avrupa Komisyonu'nun Basın ve Enformasyon Bürosu, Şubat 1987 tarihinde imza edilen "Avrupa Toplulukları Komisyonu'nun Türkiye Temsilciliği'nin Kurulması ve onun

Dokunulmazlık ve İmtiyazları Hakkında Anlaşma" temelinde tam diplomatik statü tanınmış olan Avrupa Komisyonu Türkiye Temsilciliği'ne dönüştürüldü.

Avrupa Komisyonu Türkiye Temsilciliği dört bölüm halinde örgütlenmiştir:

- Siyasi Bölüm, iki birimden oluşur: a) Siyasi İşler ve İnsan Hakları, Demokratikleşme ve Sivil Toplum Projeleri, b) Toplum Bilgilendirme Ağı, Dokümantasyon, Kültür;
- Basın Bölümü;
- Ekonomik Bölüm, iki birimden oluşur: a) Ekonomik İşler, b) Proje Yönetimi;
- İdari Bölüm, iki birimden oluşur: a) İdare ve Muhasebe, b) Resepsiyon, Güvenlik, Ulaştırma Hizmeti

Jean Monnet Programı ve Türkiye'deki Üniversiteler

Jean Monnet "Üniversite Çalışmalarında Avrupa Bütünleşmesi" projesi, Avrupa komisyonu'nun bir bilgi projesidir, başlangıç fonları ile Avrupa bütünleşmesi (Avrupa Topluluğu'nun kurulması ve ilgili kurumsal, kanuni, siyasi, ekonomik ve sosyal gelişmeler) çalışmalarını yürütecek üniversitelerde gerçekleştirilmektedir.

Jean Monnet Projesi, Topluluk Hukuku, Avrupa Ekonomik Bütünleşmesi, Avrupa Siyasi Bütünleşmesi, Avrupa İnşası Sürecinin Tarihi disiplinlerini hedeflemektedir.

2001-2002 Akademik yılı için Avrupa Komisyonu'na Jean Monnet Programı kapsamında başvuran Türkiye'deki üniversitelerden 12'si başarılı bulundu. Bu yıl ilk kez aday ülkelere de açılan program, Avrupa bütünleşmesine ilişkin akademik çalışmaların ve bu alandaki uzmanlığın, gelecekteki AB üyeliği perspektifi çerçevesinde desteklenmesini hedefliyor.

Seçilen projelerden Jean Monnet Kürsüsü Boğaziçi Üniversitesi'ne verilirken, Daimi Kurslar için Bilkent Üniversitesi, ODTÜ, Koç Üniversitesi, Marmara Üniversitesi'nden 9 proje başarılı bulundu. Avrupa Modülü içinse, Akdeniz Üniversitesi ile Anadolu Üniversitesi seçildi.

Türkiye'nin Ulusal Programı'nda Gençlik ile ilgili Maddeler

Eğitim, Staj ve Gençlik

Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Milli Eğitim Bakanlığı taşra teşkilatlarına yetki ve sorumluluk devredilmesi amacıyla 3797 sayılı Milli Eğitim Bakanlığı Teşkilat Kanunu'nda düzenlemeler yapılması gerekmektedir.

Gerekli olan alt yapı oluşturulduktan sonra zorunlu eğitim süresinin AB ülkelerinin ortalaması olan 9-12 yıla yükseltilmesi halinde 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nda, 4306 sayılı Sekiz Yıllık Zorunlu İlköğretim Kanunu'nda finansman ile ilgili hükümlerin süre uzatımı ve kullanım alanları kapsamında, mesleki ve teknik eğitimle sanayi arasındaki ilişkinin artırılabilmesi için 3308 sayılı Çıraklık ve Meslek Eğitimi Kanunu'nda düzenleme gerekecektir.

Meslek Standartlarını düzenleyen ve bir Meslek Standartları Kurumu kurulmasını öngören "Ulusal Meslek Standartları Kanunu" tasarı taslağı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Türkiye İş Kurumu tarafından hazırlanmış ve Başbakanlığa sunulmuştur.

Yükseköğretimle ilgili olarak, Bolonya Deklarasyonu hedefleri doğrultusunda Yükseköğretim Kurulu tarafından planlanan düzenlemeler ve yapısal değişiklikler gerçekleştirilecektir.

Gerekli kurumsal değişiklikler

Mesleki eğitim belgelerinin karşılıklı olarak tanınmasını temin etmek ve mesleki eğitimde bir standart oluşturulması için işçi, işveren ve devlet kurumlarının yer aldığı bir Meslek Standartları Kurumu'nun kurulması ve mesleki belgelerin bu kurumun koordinasyonunda diğer ilgili kurumların işbirliği ile yürütülecek "Sınav ve Sertifikasyon Sistemi"ne göre verilmesi sağlanacaktır. Merkez Çıraklık Kurumu'nca 3308 sayılı kanun kapsamına alınmayan mesleklerde ise Esnaf- Sanatkar Odaları'na verilmesine devam edilecektir.

Kısa Vadede Yapılması Gerekenler

AB'nin Gençlik ve Eğitim Programları'ndan sorumlu Ulusal Ajansın Kuruluş ve Görevleri Hakkındaki Kanun'a ilişkin çalışmalar sonuçlandırılıp, uygulamaya konulacaktır.

AB tarafından desteklenen Mesleki ve Teknik Eğitimin Modernizasyonu Projesi, Dünya Bankası destekli Temel Eğitim Projesi, AB tarafından uygun görülen Mesleki ve Teknik Eğitimin Güçlendirilmesi projeleri ve Socrates, Leonardo ve Youth for Europe programları ile Türkiye eğitim alanında AB standartlarına en kısa sürede ulaşmayı hedeflemektedir.

Ülkemizin, AB tarafından yürütülen eğitim programlarından SOCRATES programına 2001 Kasım ayından itibaren aktif olarak katılması planlanmaktadır. Bu bağlamda, AB tarafından öğrencilere mezuniyetlerinde verilmesi önerilen Diploma Eki (Diploma Supplement) uygulamasına tüm yükseköğretim kurumlarımızda Haziran 2001 tarihinden itibaren başlanacaktır.

Mevcut meslek yüksekokullarının, nitelikli öğretim elemanı ve gerekli fiziksel altyapı ile ekipman problemlerinin çözümü için gerekli çalışmalara ve düzenlemelere (Mesleki ve Teknik Öğretim Bölgeleri oluşturulması) önümüzdeki yıllarda devam edilecektir.

Yetişkinlerin eğitimi ve hizmet içi eğitim ile ilgili düzenlemeler yapılacaktır.

Orta Vadede Yapılması Gerekenler

Zorunlu ilköğretim süresinin AB ülkeleri ortalaması olan 9-12 yıl seviyesine yükseltilmesi için gerekli çalışmalar yapılacaktır.

Öğretmenlerin aldıkları hizmet içi eğitimlerinin özlük haklarına yansıtılabilmesi ve ihtiyaç duyulan alanlarda sözleşmeli öğretmen istihdam edilebilmesi için AB ülkelerinin ilgili mevzuatı ve uygulamaları gözden geçirilecek ve gerekli hukuki ve kurumsal düzenlemeler yapılacaktır.

Mesleki ve teknik eğitim ile ilgili olarak 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nda gerekli düzenlemeler Milli Eğitim Bakanlığı'nca tamamlanacaktır.

AB tarafından uygun görülen Mesleki ve Teknik Eğitimin Güçlendirilmesi Projesi, mesleki eğitim ve öğretim ile özel sektörün talep ettiği vasıflı insan gücü arasındaki koordinasyonu sağlayarak, aradaki boşluğu kapatmaya çalışan, mesleki eğitim alanındaki uygulamalarını, AB standartlarına yaklaştıracaktır.

Ortak bir mesleki eğitim politikasının uygulanması için 1963 yılında uygulamaya konulmuş olan 363D0266 sayılı Konsey Kararı'nda yer alan üye ülkelerin, iş güçlerinin genel ekonomik durumlardaki ve üretim teknolojilerindeki değişikliklere adaptasyonunu, yüksek bir istihdam kapasitesinin yaratılmasını, işçilerin dolaşımına yardımcı olmayı sağlayacak on temel ilkenin ülkemizde de uygulamaya geçirilebilmesi için gerekli çalışmalara başlanacaktır.

Mevzuat değişikliği çalışmaları, 1998'de gerçekleştirilen 3. Esnaf ve Sanatkarlar Şurası sonrasında kurulan, Milli Eğitim Bakanlığı koordinatörlüğündeki "Şura İzleme Komitesi" çalışmaları çerçevesinde oluşturulan "Mevzuat Komisyonu" tarafından yürütülmekte olup; AB Müktesebatı ile uyum konusundaki çalışmaların tamamlanması planlanmaktadır.

Bakanlık taşra teşkilatlarına yetki ve sorumluluk devredilmesi amacıyla 3797 sayılı Milli Eğitim Bakanlığı Teşkilat Kanunu'nda düzenlemeler yapılacaktır.

BÖLÜM 3: AVRUPA VE SİVİL TOPLUM KURULUŞLARI

Bu bölümde, Avrupa Birliği ve sivil toplum kuruluşları ilişkilerinin genel bir çerçevesi çizilecek ve Avrupa Birliği'nin sivil toplum kuruluşlarına katkı sağladığı belli proje alanları tanıtılacaktır.

Avrupa-Akdeniz Ortaklığı Eğitim, Mesleki Eğitim ve Gençlik Alanındaki Projeler

Eğitim ve öğretim alanlarında Avrupa Topluluğu'nun eylemleri 1976'ya dek uzanmaktadır. Yine de, bu eylemlerin temeli Maastricht Antlaşması ile sağlam temellere oturmuştur. Bu antlaşmaya göre, eğitim ve mesleki eğitim yöntemleri Ekonomik ve Sosyal Komite ve Bölgeler Komitesi'ne danışılması ile benimsenecektir.

1995 yılından beri, başlıca üç adet eğitim ve mesleki eğitim programı hayata geçirilmiştir:

- Öğrencilerin hareketliliğini sağlayan Socrates ve üniversiteler arasında işbirliğini hedefleyen Erasmus, okullar arasında işbirliğini hedefleyen Comenius ve dil öğrenimi için Lingua programları;
- Leonardo da Vinci programı, ulusal mesleki eğitim sistemlerini iyileştirerek ve hayat boyu öğrenimin ilerlemesini teşvik ederek mesleki eğitime erişimi desteklemektedir;
- "Avrupa için Gençlik" programı, özellikle eğitim sistemlerinin dışında kalmış gençlerin hareketliliğini kolaylaştırmaktadır ve yerel projelere katılmalarını sağlamaktadır.

Son olarak, gençlerin, Avrupa'daki veya gelişmekte olan ülkelerdeki çeşitli demeklerin ve yerel yönetimlerin yürüttüğü projelere katılımını sağlamak amacıyla 1997'de Avrupa Gönüllü Servisi oluşturulmuştur. Tüm bu programlar ile ilgili ayrıntılı bilgi ilerleyen sayfalarda verilecektir. Sivil toplum kuruluşları arası iletişim, son yıllarda özellikle Akdeniz'in her iki tarafından işbirliği programları yoluyla hız kazanmıştır. Bu programlar Avrupa Birliği tarafından maddi olarak desteklenmektedir. 1995'te Avrupa-Akdeniz Dışişleri Bakanları tarafından benimsenen Barselona Bildirgesi, sivil toplum kuruluşları arası işbirliğini, Avrupa-Akdeniz ilişkilerinin temel bir unsuru olarak görmektedir. Bu bildirme, sivil toplum kuruluşları temsilcileri arası doğrudan ilişkileri yapabilir kıldığı için önemli bir siyasi evrimi temsil etmektedir.

Barselona Bildirgesi, Avrupa-Akdeniz ortaklığı düşüncesini, siyasi diyalogun ve güvenliğin artırılmasıyla oluşacak ortak bir baş ve istikrar alanı yaratmak; iktisadi ve mali işbirliği yoluyla ve Akdeniz ülkelerinin zaman içinde, kendi aralarında ve AB ile gerçekleştirecekleri serbest ticaret bölgesi sayesinde ortak bir refah alanı yaratmak; sivil toplumlar arasındaki kültür alışverişini ve anlayışı teşvik edecek biçimde sosyal, kültürel ve insani dayanışmayı geliştirmek amaçları ile çerçevelemiştir.

MEDA (AKDENİZ EYLEM PROGRAMI)

MEDA Programı Avrupa-Akdeniz ortaklığının uygulanması için AB'nin finansal aracıdır. Topluluk bütçesinden gelen bu yardımlar Avrupa Yardım Bankası'ndan gelen katkılarla birleşmektedir. Kaynakların %90'ı iki taraflı ortaklıklara (Cezayir, Mısır, Ürdün, Lübnan, Fas, Suriye, Tunus, Türkiye ve Filistin Otoritesi), diğer %10'u ise bölgesel faaliyetlere aktarılmaktadır. Tüm ortaklar bu kaynaklardan yararlanma hakkına sahiptir.

MEDA kaynakları programlamaya bağlıdır. Üç yıllık ulusal programlar karşılıklı olarak hazırlanmaktadır ve bölgesel program çok taraflı projeleri kapsamaktadır. İki ortaklı projelerde MEDA kaynakları için bazı öncelikler vardır. Bunlar genel olarak ekonomik gelişimi desteklemek ve sosyo-ekonomik dengeyi güçlendirmektir. Bölgesel program iki taraflı programları tamamlamak ve geliştirmek içindir ve Barselona Deklerasyonu'nun üç boyutunu kapsamaktadır. Bu boyutlar: siyasi ve güvenlik boyutu, ekonomik ve finansal boyut ile sosyal, kültürel ve insani boyuttur. Siyasi boyut ve güvenlik boyutundaki faaliyetler bölgede baş ve istikrara katkıda bulunmak amaçlıdır. Ekonomik ve finansal boyuttaki aktiviteler sektörel ekonomik politikaların birleştirilmesinde diyalog kurmak, sivil toplum işbirliğini geliştirmeyi amaçlamaktadır. Sosyal, kültürel ve insani boyutta işbirliği, insanları birbirine yakınlaştırmayı ve aralarında anlayışı geliştirmeyi amaçlamaktadır. İnsan haklarına saygı ve demokratik prensipler, MEDA yoluyla işbirliği için temeldir.

Avrupa Akdeniz Gençlik Eylem Programı

Barcelona Deklarasyonu, "gençlik değişimlerinin, gelecek nesilleri Avrupa-Akdeniz ortaklıkları arasında daha yakın bir işbirliği için hazırlamada bir araç olacağını" üzerinde durmuştur. Bu yüzden ortakların ihtiyaçları da dikkate alınarak Avrupa'dan kazanılan deneyimlere dayanan bir değişim programının oluşturulmasını öngörmüştür. 1998'de Avrupa Komisyonu tarafından bir Avrupa-Akdeniz gençlik eylem programı kabul edilmiştir. Bu plan, genelde sivil toplumun önemini arttırmak, özelde gençlerin katılımını arttırmak yoluyla Akdeniz'de hem bir köprü hem de ortaklar arasında bir bağlantı kurmayı amaçlamaktadır. Böylece bütünleşmenin üçüncü bir sütununu oluşturmayı ve Avrupa-Akdeniz işbirliği sürecine yeni bir işbirliği alanı eklemeyi amaçlamaktadır.

Daphne Programı

Bu program; çocukların, gençlerin ve kadınların fiziksel ve psikolojik sağlıklarının şiddete (cinsel sömürü ve suiistimal dahil olmak üzere) karşı korunmasına katkıda bulunmayı hedeflemektedir. Şiddet eğilimlerinin yaygınlaşmasını önlemek için program dahilinde şiddet kurbanlarına destek çıkmaktadır. Bunun yanı sıra, program belirtilen alan içerisinde faaliyet gösteren STK'lara ve diğer organizasyonlara destek vermeyi amaçlamaktadır. Bu yolla, bu program sosyal refahın sağlanmasına katkıda bulunacaktır. Program dahilinde, 2000 yılında başlamış olan ve 2003 yılında sona erecek olan uygulama aşaması için 20 milyon Euro'luk bütçe ayrılmıştır. Türkiye ve Malta'nın bu programa katılımı Avrupa Birliği'ni oluşturan anlaşmaya uygun olmak koşuluyla ve ek düzenlemelerin uygulamaya konulmasıyla sağlanmaktadır.

Program içinde belirlenmiş olan belirgin amaç ve etkinlikler dahilinde, çok disiplinli iletişim ağlarının oluşturulması, bilgi akışının ve değişiminin sağlanması ve STK'larla, ulusal, bölgesel ve yerel birimlerle işbirliğinin güçlendirilmesi sağlanacaktır. Belirtilen iletişim ağı, şiddet analizinin ve farklı şiddet tiplerinin tanımının yapılması, bunların sebep ve sonuçlarının belirlenmesi için ortak çalışmalar yapacaktır.

Program, genel halk içinde ve özellikle çocuklar, gençler, eğitimciler ve medya içerisinde kitlesel bilincin artırılmasını hedefleyen pilot çalışmaları desteklemektedir.

Kısa ve Orta Ölçekli Çevre Eylem Programı (SMAP)

SMAP, Avrupa-Akdeniz İşbirliği kapsamında Akdeniz çevresinin korunması için 1997'de benimsenen bir çerçeve eylem planıdır. SMAP çevreyi koruma amaçlı etkinliklerin, hem politika belirleme hem de fon bulma bakımından, temelidir.

SMAP eylem alanının beş önceliği vardır: Birleştirilmiş Su Yönetimi, Atık Yönetimi, Sıcak Noktalar (kirlenmiş alanlar ve tehdit altındaki biyoçeşitlilik öğelerini içermektedir), Birleştirilmiş Kıyı Yönetimi, ve Çölleşme ile Mücadele.

Bu programa hükümetlerin yanında sivil toplum kuruluşlarının da katılımı vazgeçilmez görülmektedir.

Daha ayrıntılı bilgi için:

<http://europa.eu.int/comm/environment/smap/home.htm>

<http://www.deltur.cec.eu.int>

LIFE

LIFE, Çevre, Doğa ve Üçüncü Ülkeler eylem alanları için çevrenin iyileştirilmesi için 1992 yılında başlatılmış bir mali araçtır. Her projenin alanına ve önceliğine göre belli bir yüzdesi karşlanmaktadır. Programa hükümetler, şirketler ve sivil toplum kuruluşları başvurabilmektedir. LIFE programından fon almak için teklif edilebilecek projeler şu kapsamda olmalıdır:

Çevre- sanayii için uygulama ve gösterge eylemleri; yerel yönetimler tarafından yapılabilecek uygulama, tanıtım ve teknik yardım eylemleri; ve topluluk için politika yapımını desteklemek için hazırlık eylemleri.

Doğa- AB'nin ilgili olduğu vahşi hayvan ve bitkilerin yaşam alanlarının korunması için eylemler.

Üçüncü ülkeler –Türkiye'nin de dahil olduğu bu alanda, çevre işletim yapıları için teknik yardım, doğanın korunması ve sürdürülebilir kalkınmanın sağlanması için eylemler ve uygulamalar yer almaktadır.

Konuyla ilgili olarak Avrupa Komisyonu'nun (+32-2) 299.41.23. numaralı faksından bilgi talep edilebilir. Ayrıca, yeni proje teklifi sunma olanakları Avrupa Komisyonu Türkiye Temsilciliği'nin <http://www.deltur.cec.eu.int> adresinde duyurulmaktadır.

AVRUPA BİRLİĞİ'nin Türkiye'deki STK'lara Sağladığı Katkılar (1995-1999)

Avrupa Birliği, sivil toplum kuruluşlarının yürüteceği çeşitli projelerin tüm bütçesine değil, bir kısmına destek olmaktadır. Proje bütçesinin geri kalanının diğer kaynaklardan tedarik edilmesi gerekmektedir. Bu katkılar, projenin zamanına ve büyüklüğüne göre, fiilen 20.000 Euro ile 1.000.000 Euro arasında değişmektedir. 1995-1999 yılları arasında Avrupa Birliği, Uluslararası Yerel Yönetimler Birliği, Dünya Yerel Demokrasi Akademisi, Tüketiciyi Koruma Derneği, Türkiye Kalkınma Vakfı, Çocuk İstismar ve İhmalini Önleme Derneği, Türk Demokrasi Vakfı, İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı, Yakınlarını Kaybetmiş Aileler Derneği, Çocuk Sağlığı Enstitüsü, İstanbul Kadınlar Birliği, Ankara Endüstri Vakfı, Türk Sosyal Bilimler Kurumu, Kadın Emekini Değerlendirme Vakfı, Kadın Adayları Destekleme Derneği, Helsinki Yurttaşlar Meclisi Türkiye Şubesi, Dünya Kitle İletişim Araştırma Vakfı, Türkiye Felsefe Derneği, Sokak Çocukları Gönüllüleri Vakfı, Kadın Çalışmaları Birliği, STK Savunma Ağı, Türkiye Ekonomik ve Sosyal Çalışmalar Vakfı'nın projelerinde maddi katkıda bulunmuştur.

Katkı verilen projeler; kent rehabilitasyonu, kadının statüsünün geliştirilmesi, ekonomik ve sosyal kalkınma, yerel yönetimlerin güçlendirilmesi, insan hakları, demokrasi ve yurttaşlık bilincinin artırılması, sağlık, sokak çocukları konularını içermektedir.

Projelere Nasıl Karar Veriliyor

Avrupa Komisyonu Türkiye Temsilciliği (Ankara), Türkiye'de maddi destek arayışında olan değişik kesimlerden proje teklifleri almaktadır. Türkiye'nin AB adaylığının açıklandığı Helsinki zirvesinden bu yana, mevcut mali yardım iki kat artarak (180 milyon Euro geri ödenmemek üzere hibe ve 300 milyon Euro da Avrupa Yatırım Bankası'nın sağladığı kredi) kalmamış, aynı zamanda, yardımın nereye gideceğine dair karar alma sürecine ilişkin programlama yöntemi de değişmiştir.

Avrupa Komisyonu ve Türkiye Hükümeti hangi alanların destekleneceğine birlikte karar vermektedirler. Bu amaçla, üç yıllık bir dönemi kapsayacak Ulusal Endikatif Program adını taşıyan bir belge hazırlanmaktadır. Belge, her yıl güncellenecektir. Fonlar reformun hızına en çok etki edecek alanlarda kullanılacaktır.

Programların uygulanması amacıyla araç gereç ve hizmet alımları için genellikle ihaleler açılmaktadır. İhaleler hem Avrupa Komisyonu ve Türkiye Resmi Gazetelerinde hem de internette duyurulmaktadır.

Bazı özel durumlarda, kar amacı gütmeyen kuruluşlarla (özellikle STK'lar) ihaleye başvurulmadan doğrudan kontrat yapılabilir. Bazı durumlarda ise Türkiye'nin birtakım yükümlülükleri yerine getirmesine karşılık, doğrudan bütçe yardımı yapılabilir. Proje fikirleri ve teklifleri, Türkiye ile Komisyon arasında belirlenen önceliklerin dışındaysa, değerlendirmeye alınamazlar.

AB finansmanı arayışında olan kişi veya kuruluşlar, program önceliklerini incelemeli ve teklif etmeyi düşündükleri faaliyetin belirlenmiş olan alanların kapsamına girip giremeyeceğini kontrol etmelidirler. Belirli bir projenin kapsama girip giremeyeceği konusunda bilgi almak için, Türk yetkililerle (Hazine Müsteşarlığı, Dış Ekonomik İlişkiler Genel Müdürlüğü) temasa geçmek yararlı olabilir

BÖLÜM 4: AVRUPA VE GENÇLİK AVRUPA BİRLİĞİ

Avrupa Birliği Gençlik Programları

Gençlik programları 15 Avrupa Birliği üye ülkesi ve programa katılan diğer ülkelerdeki 15-25 yaş arası gençlere hitap etmektedir.

Aşağıdaki gruplar programdan yararlanabilmektedir:

- Bir gençlik değişim programı düzenlemek isteyen gençler,
- Yerel topluluklarında bir girişim gerçekleştirmek isteyen gençler,
- Gönüllü servise katılmak isteyen gençler,
- Gençlik organizasyonları,
- Genç liderler,
- Gençlik çalışanları,
- Proje yöneticileri ve organizatörleri,
- Yerel yönetimler,
- Üçüncü sektörde çalışan diğer organizasyonlar,
- Gençlik ve okul dışı eğitim alanında çalışan diğer organizasyonlar

Gençlik programı, Avrupa'da ve ötesinde hareketliliği, girişimi, kültürler arası öğrenmeyi ve dayanışmayı teşvik etmeyi amaçlamaktadır.

Programın aşağıdaki hedefleri, tüm toplum sektörleri arasında kişisel gelişim ve toplu eylem arasında bir denge kurmayı amaçlamaktadır:

- Gençlere, bilgi, beceri ve yetenek edinmede ve bu deneyimlerinin değerini tanımada yardımcı olmak,
- Gençlerin toplumla bütünleşmesini ve girişimcilik ruhunu desteklemeyi kolaylaştırmak,
- Özellikle zor koşullarda yaşayan veya dezavantajlı gençlere tüm ayrımlık şekillerini elemek,
- Gençlerin dayanışma ruhunu daha özgür ifade edebilmelerine izin vermek ve ırkçılık ve yabancı düşmanlığına karşı mücadeleyi desteklemek,
- Avrupa'nın inşasında gençlerin önemli rol oynamalarını sağlamak,
- Yerel seviyede gençlik çalışmalarına olumlu etkisi olacak şekilde, projelere Avrupa boyutunu eklemek,
- Ortak Avrupa kültürü çeşitliliğinin ve ortak mirasının daha iyi anlaşılmasını teşvik etmek.

Avrupa Gençlik Programı beş ana eylemden oluşmaktadır. Avrupa için gençlik eylemi gençlik gruplarının buluşabilmesi için önemli fırsatlar sunmaktadır.

Projelerin finanse edilmesi ile ilgili bilgiler açık şekilde belirlenmiştir ve projelerin komisyona sunulması için gerçekleştirilecekleri tarihlere göre belli son başvuru tarihleri vardır.

Buna göre:

Son başvuru tarihi	Proje Tarihleri
1 Şubat	1 Haziran 30 Kasım
1 Haziran	1 Ekim 31 Mart
1 Kasım	1 Mart 31 Ağustos

Eylem 1: Gençlik Değişimleri

Değişimler pedagojik ve okul dışı eğitim amaçlıdır ve grupların ortak temalar keşfetmesini ve birbirlerinin kültürlerini öğrenmesini amaçlamaktadır. Değişimler tam program ülkeleri ve belli bazı ülkeler arasında gerçekleşmektedir. Değişimler iki ve ya daha fazla ülkeden gençler arasında gerçekleşebilir. Bu eylem, iki veya daha çok ülkeden gençlerin bir taraftan birbirlerinin kültürlerini öğrenirken diğer taraftan bir araya gelip gençlikle ilgili konuları, sorunları tartışmalarına olanak sağlamaktadır.

Çok yönlü (ikiden çok ülkenin bir araya geldiği) projeler özellikle desteklenmektedir. Çünkü böyle projelerde bilgi ve deneyim değişiminin daha fazla olduğu düşünülmektedir. Fakat, bu projelerde birbirine uzak olan bölgelerin de çok fazla kanışılmaması tavsiye edilmektedir. Örneğin, Avrupa, Akdeniz ve Latin Amerika'dan ortakların bulunduğu bir projenin desteklenmesi ihtimali çok düşük

görülmektedir. İki ülke arasındaki projeler birebir projeler olarak adlandırılmaktadır ve genelde daha önce değişim projelerine katılmamış ve daha az ayrıcalıkları olan gençleri içeren projeleri içermektedir. Bir değişim programında, gönderen grup(lar) ve ev sahipliği yapan bir grup bulunmaktadır. En az bir grup Avrupa Birliği üye ülkelerinden olmalıdır. Değişimlerde, katılımcı sayısı için prensip olarak uygun sayı 16-60 arası olarak tavsiye edilmektedir. Ulusal gruplar katılımcı sayısı açısından dengelenmelidir. Değişimin süresi yolculuk hariç, 6 günle 21 gün arasında olmalıdır.

Projenin içeriği, gençlerin eğitim sürecine katkıda bulunmalıdır ve içinde yaşadıkları Avrupa'nın bilincinde olmalarına yardım etmeyi sağlamalıdır. Avrupa boyutunun, projenin Avrupa'nın inşasına nasıl katkıda bulunacağına açık olması gerekmektedir. Buradaki Avrupa boyutundan kasıt, projenin katılımlarla sınırlı kalmamasıdır. Proje yerel düzeye de Avrupa kavramını taşımalı ve kültürlerin olumlu bir yönde bilincine varılmasını teşvik etmelidir. Projenin, katılımlar için açık ve ulaşılabilir öğrenme hedefleri olmalıdır. Ayrıca, değişimin, grupların birlikte araştırma amacıyla oldukları tematik bir genel kavramı olmalıdır. Bu temalara, ırkçılık karşıtlığı, uyuşturucuya karşı savaş, sanat, müzik, çevre, bilgi teknolojisi, yerel miras örnek verilebilir.

Projenin başansı için planlama aşması önemlidir. Proje ortakları, aktiviteler üzerinde anlaşmalı ve ortak bir planlama stratejisi geliştirmelidir. Ev sahibi ülkeye önceden bir hazırlık toplantısı gezisi yapılabilir ve proje kapsamında bunun da finanse edilebilmesi mümkündür. Tüm ülkelerden gelen gruplarda bir sorumlu kişi bulunmalıdır.

Organizasyonların yasal toplantıları, tatil seyahatleri, dil kursları, okul değişimleri, çalışma turları, festivaller ve kar amaçlı aktivitelerinin değişimi bu program altında destek aramaya uygun değildir.

Eylem :2 Avrupa Gönüllü Servisi

Bu eylem altında gençler, 12 aya kadar Avrupa Gönüllüsü olarak çok çeşitli alanlarda yerel projelere yardım etmektedirler. Projeler sosyal ve kültürel alanlarda, ekoloji, çevre, sanat, yeni teknolojik gelişmeler, boş zaman aktiviteleri, spor ve benzeri alanlarda olmaktadır. Ayrıca üç haftadan altı aya kadar olabilen kısa vadeli projeler de finanse edilebilmektedir fakat bunlar genellikle, uzun vadeli projelere katılmayan, dezavantajları veya problemleri, yetersizlikleri olan veya hiç yurt dışına çıkma imkanı olmamış gençler içindir.

Uzun vadeli projeler, varsa ülkedeki Ulusal Ajanslara sunulmaktadır. Kısa vadeli projeler ise, komisyona sunulmaktadır. Komisyon bu tip projelerde, genelde yenilikçi, en az altı gönüllüyü içeren projeleri desteklemektedir.

Aktivite, gönüllülerin yaşadığı yerlerden farklı bir yerde olmalı, kar amaçlı ve ücretli olmamalı, yerel topluluğa yeni değerler kazandırmalıdır.

Bir Avrupa Gönüllü Servisi projesinin ortakları, gönüllüler, gönderen ve ev sahibi organizasyonlardır. Prensip olarak bu servis, 18-25 yaş arası, yasal olarak program ülkelerinin birinde yaşayan tüm gençlere açıktır. Gönüllülerin yemek ve kalacak yer ihtiyaçları karşılanmaktadır ve ev sahibi organizasyon tarafından yaşamı sürdüreceği kadar miktarda harcırah verilmektedir. Gönderen ve ev sahipliği yapacak organizasyonların proje başlamadan ve proje süresince bazı görevleri vardır. Bunlar programın kılavuz kitapçığında belirtilmiştir.

Gönüllü, gönderici ya da ev sahipliği yapmak isteyen organizasyonlar için projelerin tanıtıldığı bir veri bankası da bulunmaktadır. Ayrıca ulusal koordinatörlerden de bu konuda yardım alınabilir.

Eylem 3: Gençlik Girişimleri

Bu eylem gençlik programlarının eylemlerini desteklemek ve tamamlamak içindir. Bu ölçütler, iyi örneklerin değişimi ve organizatörlerin eğitimi yoluyla devam eden ve gelişen yenilik eylemlerini uzlaştırmayı ve çoğaltmayı amaçlamaktadır. Ayrıca, bu eylem bir taraftan üçüncü ülkelerle daha geniş işbirliğini desteklerken, programın genel hedeflerine ulaşmaya katkıda bulunan işbirliği girişimlerini desteklemek ve Avrupa gençlik politikalarını güçlendirmek için ideal bir araçtır.

Bu eylem diğer eylemlerin desteklenmesi ve kalitesinin yükseltilmesi içindir ve bir değişim programı değildir. Bu yüzden neden ve nasıl bir değişim programından farklı olduğu projede açık olmalıdır. Bu eylem içindeki projeler işbirliği ve ortaklık, eğitim ve gençlik bilgileri alanlarında yürütülebilir. Bu projeler için komisyon yıllık çağrılar yayınlamaktadır.

Avrupa Birliği üyesi ülkeler ve Akdeniz ülkeleri proje için başvurabilir. Ancak üçüncü ülkelerle yapılan projelerde başvuran taraf Avrupa Birliği üyesi ülkelere birisi olmalıdır.

Eylem 4: Ortak Eylemler

Ortak Eylemler, Socrates, Leonardo da Vinci ve Gençlik programlarını tamamlayıcı niteliktedir ve tek bir programın ötesine geçilmesini hedeflemektedir. Proje çağrılarında Avrupa Toplulukları Resmi Gazetesinde duyurulmaktadır. Türkiye bu eylemden henüz yararlanmamaktadır.

Eylem 5: Destek Önlemleri

Destek önlemleri, Gençlik programı çerçevesinde projeler geliştirmek isteyen, gençlikle ilgili çalışmalar yapanlara açıktır.

Amacı, Gençlik programının dört ana eyleminin geliştirilmesine yardımcı olmayı (Youth for Europe, Avrupa Gönüllü Servisi, Gençlik Girişimleri ve Ortak Eylemler) ve Gençlik programının amaçlarına ulaşmaya katkıda bulunmayı, üçüncü ülkelerle ilişkilerin geliştirilmesini hedeflemektedir. Bu amaçlar doğrultusunda, aşağıdaki alanlarda etkinlikler gerçekleştirilebilir:

- Hazırlık gezileri
- Kısa inceleme gezileri (ortak bulma)
- Gençlik alanında çalışanlar için deneyim değişimi (job-shadowing)
- Temas kurma seminerleri
- Eylem 1 ve 2 projelerini doğrudan destekleyen etkinlikler
- Eğitim kursları (gençlik çalışanlarını, eğitimcilerini, idarecilerini güçlendirmek)
- Gençlerin bilgilendirilmesi
- Fizibilite çalışmaları
- Ulusötesi ağlar ve ortaklıklar (iyi örneklerin paylaşılması)

Hiçbir destek önlemleri etkinliği kar amaçlı olmamalıdır. Gençlik çalışanları, eğitimcileri, destekleyici kişilere, gençlik liderlerine, gençlik gruplarına ve okul dışı eğitimle ilgili kişilere açıktır. Gençlik programı çerçevesinde proje gerçekleştirecek tüm organizasyonlar ve kamu kurumları başvurabilir. Organizasyonu yapan kurumun veya grubun, masrafların bir kısmını kendi kaynakları ile karşılaması gerekmektedir.

Programın Yürütülmesi

Programın etkin yürütülmesinden, önceliklerin belirtilmesinden ve bütçenin ve programın hedeflerinin belirlenmesinden Avrupa Komisyonu sorumludur. Ayrıca programa katılan her ülkede, gençlik ilişkilerinden sorumlu Ulusal Ajanslar programın koordinasyonundan sorumludur. Ulusal Ajansların en önemli rolü, programın ulusal düzeyde teşvik edilmesi ve uygulanmasını desteklemektir.

Avrupa-Akdeniz Gençlik Eylem Programı yoluyla programa katılan Akdeniz ülkelerinde, Gençlik programı Ulusal Koordinatörleri bu görevi yerine getirirler.

Başvuruların büyük çoğunluğu genelde ilk önce, Ulusal Ajanslar tarafından değerlendirilmektedir.

Ulusal düzeyde, ulusal seçim panelleri, ortak seçim günlerinde projeleri seçmektedir. Avrupa düzeyinde seçilen projeler için seçim paneli, Avrupa Komisyonu'ndan temsilciler, Ulusal Ajans ve gençlik organizasyonlarından oluşmaktadır.

Akdeniz Ülkelerine Uygulanan Özel Durum

Avrupa-Akdeniz Eylem Programı'na (Euro-Med) göre, Akdeniz Ülkeleri Avrupa Birliği üye ülkeleri ile işbirliğinde ayrıcalıklı bir konuma sahiptir. 1999'da başlatılan bu programın ana amaçları sosyal ve profesyonel hayata gençlerin entegrasyonunu kolaylaştırmak ve Akdeniz ülkelerinde demokratikleşme sürecini teşvik etmektir. Genel olarak Avrupa İçin Gençlik ve Avrupa Gönüllü Servisi için üçüncü ülkelere uygulan kurallar ve kriterler uygulanmaktadır.

Ulusal Ajanslara paralel olarak bu programa katılmaya hak sahibi ülkelerde Ulusal Koordinatörler atanmıştır. Türkiye’de henüz bir Ulusal Ajans kurulmamıştır. Tüm bu programlar hakkında ayrıntılı bilgiyi Asuman Göksel’den edinebilirsiniz

Ayrıca bu programlar hakkında bilgi için <http://europa.eu.int/comm/education/youth/html> sayfasından bilgi alınabilir.

Bölgesel işbirliğini geliştirmek için gençlik programı, Orta ve Doğu Avrupa aday ülkelerini, Bağımsız Devletler Topluluğunu ve Güneydoğu Avrupa ülkelerini içeren çok yönlü projeleri destekleyebilir.

Asuman Göksel
Türkiye Ulusal Koordinatörü
Orta Doğu Teknik Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü
Ankara , Türkiye
Tel: 0 312 210 30 24
Faks: 0 312 210 30 41
E-posta: agoksel@metu.edu.tr
Web: <http://www.euromed.org.tr/>

Avrupa-Akdeniz Gençlik Eylem Programı Çerçevesinde Gerçekleştirilmiş Projelerden Örnekler

Eylem 1: Gençlik Değişimleri

05-16 Temmuz 1999 tarihleri arasında Ankara düzenlenen "Ortak Anlayış Oluşturma Yolunda Bir Araç Olarak Kültürlerarası Buluşma" başlıklı proje, GSM - Gençlik Servisleri Merkezi (Türkiye) tarafından, IMED – Istituto per il Mediterraneo (İtalya), ROTA JOVEM (Portekiz), YBF – Youth Building Future (Ürdün) kuruluşlarının ortaklığında hazırlandı

12 günlük bu gençlik değişimi süresince buz kırma oyunları, konu ve amaçlar üzerine tartışmalar, kültürlerarası oyunlar, sunuşlar, kültürlerarası öğrenme metodları, Ankara gezisi, tartışma grupları, Avrupa-Akdeniz Gençlik Eylem Programı üzerine sunuş ve tartışmalar, hazine avı, saha gezileri, yaratıcı düşünme, çalışma grupları oluşturma, gelecek planları ve değerlendirme gibi çeşitli aktiviteler düzenlendi.

Eylem 2: Avrupa Gönüllü Servisi

Türkiye’den Sığınmacı ve Göçmenlerle Dayanışma Derneği (Association For Solidarity with Asylum Seekers and Migrants - ASAM) ve İtalya’dan Arca Di Noe’ (Società Cooperativa Sociale) Avrupa Akdeniz Gençlik Eylem Programı çerçevesinde bir Türk gönüllüsünün İtalyan kuruluşta 6 ay gönüllü olarak çalışması ile ilgili "Volunteers On Noah's Arch" isimli proje Türk ortak ASAM aracılığıyla Avrupa Komisyonu’na sunuldu. Bu proje için Avrupa Komisyonu’ndan talep edilen toplam maddi destek 4450€ idi.

Gönüllünün yer aldığı projenin amacı bir "Yaşlılar için Gündüz Merkezi" oluşturmak. Genç gönüllü bu merkezde çalışanlara sanatsal faaliyetlerde, günlük boş zaman aktiviteleri ve ziyaretlerde ve yemeklerin dağıtımı ile öğle yemeğinden sonra masa ve odanın temizlenmesi faaliyetlerinde yardımcı ve destek olmakta. Ülkesine geri döndüğünde sosyal dışlanmışlık ve eşit fırsatlar sağlama konularında kendisini gönderen kuruluşa önemli bir deneyim kazandırma fırsatı bulmakta. Ayrıca İtalya’da bulunduğu sırada kendisini gönderen kuruluşun çalışma alanlarında faaliyet veren diğer İtalyan kuruluşlarla da görüşüp gelecekte gerçekleştirilmek üzere uluslararası yeni projelerin de tohumlarını atmakta. Gönüllüyü kabul eden kuruluş ise gönüllünün farklı kültürünü, çalışma yöntemleri ve yaklaşımlarını kendi kuruluşuna aktarmakta.

Eylem 5: Destek Önlemleri

Örnek 1: Eğitim Kursu

“Avrupa Akdeniz Gençlik Eylem Programı çerçevesinde Gençlik Değişimlerinde Liderliğin Rolü” başlıklı eğitim kursu (Eylem 5–Destek Önlemleri) 3-15 Ağustos 1999 tarihleri arasında Ankara’da gerçekleştirildi. GSM - Gençlik Servisleri Merkezi (Türkiye) tarafından başvurusu yapılan projenin diğer ortak kuruluşları AFSAI (İtalya); CJE – Spanish Youth Council (İspanya); ve KNZM – National Youth Council of Malta (Malta) idi. Toplam 27 katılımcının yer aldığı projede Türkiye’den Youth for Habitat ve Uçan Süpürge kuruluşlarından da katılımlar yer aldı.

Proje süresince buz kırma oyunları; konunun, amaçların ve beklentilerin tartışılması; tanışma partisi; çalışma gruplarının oluşturulması; Avrupa Gençlik Forumu, Akdeniz Gençlik Forumu, Avrupa-Akdeniz Gençlik Eylem Programı ve kriterler hakkında sunuşlar; başvuru formları ve bunların doldurulmasıyla ilgili bilgilendirme; çalışma gruplarının muhtelif toplantıları; çalışma gruplarının hazırladıkları projelerin tartışılması ve değerlendirilmesi; fon yaratma, lobi faaliyetleri ve Avrupa Gönüllü Hizmeti üzerine simülasyonlar; eğitim kursunun değerlendirmesi ve iletişim ağı ile gelecekte yapılacak işbirliği yolları üzerine tartışmalar gibi birçok aktivite düzenlendi.

Örnek 2:Gençlerin Bilgilendirilmesi

ODTÜ Doğa Topluluğu, Avrupa ve Akdeniz ülkelerinden ortak kuruluşlarla “Avrupa Bağlamında Gençlik ve Çevre Eğitimi” konulu Gençlerin Bilgilendirilmesi projesini hazırladı. Avrupa’da genç insanların çevre eğitimi üzerine araştırmalarına ve bu konuda eğitim alanında mevcut boşluğun doldurulmasına yardımcı olmak fikrinden yola çıktı. Gençlik kuruluşlarının, özellikle de genç insanların bu anlamda katılımını arttırmak amaç olarak belirlendi.

Projenin ilk ayağı Ankara’da düzenlenecek olan bir haftalık Eğitim Kursu olarak belirlenmiş. Eğitim kursuna katkıda bulunacak eğitimciler, çevre konusunda eğitim uzmanı veya gönüllüsü olarak projenin katılımcılarına çevre eğitiminde yöntem, çocukların Gündem 21 programlarına entegrasyonu, temel ekoloji, iklim değişiklikleri, orman koruma gibi daha önceden belirlenmiş on konu başlığında gerekli bilgi ve becerileri vermişlerdir. Projenin ikinci ayağı belirli konularda çevre eğitimi ile ilgili hazırlanacak ve Avrupa-Akdeniz çapında dağıtılacak olan “Çevre Eğitim Paketi”ni oluşturmak.

Eğitim Alanında İşbirliği Programı: SOCRATES

Eğitim alanında işbirliği için Avrupa Topluluğu eylem programı, SOCRATES’in ilk yürürlük aşaması (1995-1999) 14 Mart 1995’te, ikinci aşaması ise (2000-2006) 24 Ocak 2000’de Avrupa Parlamentosu ile AB Bakanlar Konseyinin ortak kararı ile başlatılmıştır. Program eğitime Avrupa boyutunu getirmeyi ve katılımcı ülkeler arasındaki işbirliğini güçlendirerek eğitim kalitesini arttırmayı amaçlamaktadır. Her yaşta ve düzeyde eğitimi kapsayan Avrupa çapındaki ilk girişimidir ve yaşam boyu öğrenme kavramına kapsamlı bir yaklaşım getirmektedir.

Hareketlilik ve değişim programları SOCRATES’in önemli bir özelliğidir. Karşılıklı eğitim işbirliği ve okul ortaklığı projeleri, öğretim ve üniversite kadrosunun ve üniversite öğrencilerinin değişimi, elektronik uzaktan öğretim yöntemlerinin kullanımı ve eğitim yöneticileri arasındaki Avrupa çapındaki bilgi ağları bu bütüncül yaklaşımın parçalarını oluşturmaktadır.

Amaçlar

- Eğitimin her düzeyinde Avrupa boyutunun desteklenmesi ve Avrupa çapında fırsat eşitliği desteklenirken eğitsel kaynaklara geniş çaplı uluslararası erişimin kolaylaştırılması;
- Avrupa Birliği içinde dil öğreniminin niteliksel ve niceliksel gelişiminin desteklenmesi yoluyla eğitimin kültürler arası boyutunun ve Avrupa Birliği halkları arasında anlayışın ve dayanışmanın sağlanması;
- Eğitim alanında kurumlar arası değişimin teşvik edilmesi, açık ve uzaktan eğitim, diploma ve çalışma dönemlerinin tanınması ve bilgi paylaşımının geliştirilmesi yolunda engellerin kaldırılması yoluyla işbirliğinin sağlanması;
- Eğitsel uygulama ve materyallerin geliştirilmesinde yenilikçi yaklaşımların ve teknolojinin kullanımının desteklenmesi ve eğitim alanında ortak politika ilgi alanlarının saptanması.

Katılımcı Ülkeler

15 Avrupa Birliği ülkesinin yanı sıra Norveç, İzlanda ve Liechtenstein’i de içeren program, Ortak Üye statüsünde bulunan Orta ve Doğu Avrupa ülkeleriyle Türkiye, Kıbrıs Rum Kesimi ve Malta’ya açıktır.

Katılan bütün ülkelerin finansal katkısı öngörülmektedir. Ülkelerin oluşan ortak havuzdan alacakları payı gayri merkezi eylemler kapsamında tahsis edileceklerden ibarettir ve gerisi ülkenin içindeki yararlanıcıların sunacakları proje önerilerinin başarısına bağlıdır.

Finansal Boyut

Socrates'in 2000-2006 bütçesi 1.850.000.000 Euro'dur.

Desteklenecek Etkinlikler

Program kapsamında desteklenecek etkinlikler şunlardır:

- Üniversite öğrencileri, öğretim üyeleri, öğretmenler ve eğitimle ilgili yöneticilerin uluslararası hareketliliği.
- Bilgi iletişim teknolojilerinin eğitimde kullanımı hakkındaki uluslararası projeler.
- Bilgi ve deneyim aktarımı ile kurumsal ilişkileri amaçlayan bilgi iletişim ağları.
- Dil öğretimi ve kültürler arası eğitimi öngören uluslararası projeler ve kişi hareketliliği.
- Eğitimde yenilikçi yaklaşımları içeren uluslararası projeler.
- Avrupa çapında eğitimle ilgili bilgi toplama amaçlı oluşumlar.

Yönetim

Sokrates programının yürütülmesinden Avrupa Komisyonu (Eğitim ve Kültür Genel Müdürlüğü) sorumludur. Programın yürütülmesinde Komisyon, Avrupa düzeyinde program kapsamındaki eylemlerin yürütülmesini sağlamakla sorumludur. Ayrıca Komisyon Avrupa düzeyindeki ilgili derneklerin ve toplumsal ortakların görüşünü dikkate almakla sorumludur.

Katılımcı ülkeler, programın ilgili üye ülkeler düzeyinde ulusal uygulamalarla uyum içinde ilgili bütün tarafları içerecek şekilde verimli işletimi için gerekli önlemlerin alınmasından; program eylemlerinin ülke düzeyinde koordineli işletimini sağlayacak uygun yapıların (Ulusal Ajanslar) oluşturulmasından; bu programa erişimi engelleyecek yasal ve yönetsel engellerin giderilmesi için gerekli işlemlerin yapılmasından ve ülke düzeyinde diğer Topluluk programlarıyla potansiyel sinerjinin yaşama geçirilmesinden sorumludurlar. Ek olarak Komisyon, katılımcı ülkelerle işbirliği yaparak program kapsamında desteklenen eylemler hakkında uygun bilgi, yayın ve izleme etkinliklerinin yürütülmesinden sorumludur.

SOCRATES programının yürütülmesi ve işletilmesi için üç yapı daha oluşturulmuştur: SOCRATES Komitesi, Ulusal Ajanslar ve Teknik Yardım Ofisi.

SOCRATES Komitesinde her bir üye ülkeden iki temsilci bulunmaktadır ve oturum başkanlığı Komisyon tarafından yapılmaktadır. Komisyon ile ulusal yetkililer arasında karşılıklı güvenin sağlanmasında önemli bir rol oynamaktadır. Komitenin çalışmaları hakkında Avrupa Parlamentosu da bilgilendirilmektedir. Komiteye ek olarak ERASMUS⁸ ve COMENIUS⁹ ile ilgili iki alt-komite oluşturulmuştur ve bu programlar hakkındaki pratik kararları bu alt komiteler almaktadır.

Buna ilaveten Sokrates için kurulmuş olan Ulusal Ajanslar, belirli eylem projelerinin seçimi, öğrenci ödeneklerinin tahsis edilmesi ve denetlenmesi ile bunlarla ilişkili olarak finansal yönetim gibi özel sorumlulukları üstlenmişlerdir.

Son olarak, Sokrates ve Gençlik Teknik Yardım Ofisi (TAO) Komisyona ve başvuru sahiplerine programın teknik idaresi ile ilgili yardım sağlar.

Program kapsamında desteklenecek etkinlikler için yapılan başvuruların arz ve seçim işlemleri çok çeşitlidir. Bu, eylemin, Avrupa Komisyonu tarafından yürütülen merkezci bir eylem yada katılımcı ülkeler tarafından kurulmuş Ulusal Ajanslarca yürütülen merkezci olmayan bir eylem olmasına bağlıdır.

Temel Bilgi ve Başvuru Dokümanları

Vademecum, programın bütünü hakkında özet bilgiyi içeren bir dokümandır ve programın bütünü hakkında genel bir fikir sağlar. Guidelines For Applicants, başvuru sahiplerine yönelik olarak her sene basılır ve içinde bunun için gerekli her çeşit bilgiyi barındırır. Manuals For Good Practice ise bu belgeyi tamamlamak üzere eylemler bazında hazırlanan ve pratik bilgiler veren ek bir belgedir. Compendium'lar eylemler bazında hazırlanan ve bir sene içinde desteklenen bütün projeleri tanımlar ve yürütücü kişi ve kurumların isim ve iletişim bilgileriyle birlikte listeleyen belgelerdir.

Yukarıda adı geçen belgelerle birlikte internet üzerinden özet bilgi Komisyon tarafından hazırlanan internet adresinden <http://europa.eu.int/comm/education/socrates.html> veya TAO'dan edinilebilir.

Socrates hakkında daha ayrıntılı bilgi için AEGEE-İstanbul ile bağlantıya geçebilirsiniz.

AEGEE İstanbul-İstanbul Avrupa Gençlik Forumu Derneği
İTÜ Gümüşsuyu Erkek Öğrenci Yurdu giriş katı TR-80191 Gümüşsuyu/İSTANBUL
Tel: 0 212 292 66 80 / 255
www.aegee-istanbul.org www.aegee.org aegee@aegee-istanbul.org

Leonardo da Vinci

1994 yılında başlayan Leonardo da Vinci Topluluk mesleki eğitim eylem programı Aralık 2006'ya kadar geçerli olacaktır. Amaç, "Bilgi Avrupası"nı geliştirmek, eğitim ve mesleki eğitim konularında Avrupa düzeyinde işbirliğini güçlendirmektir.

Program Üye Devletler tarafından uygulanan hayat boyu öğretim politikalarını, bilgi dağıtımını için ülkeler arası girişimleri, iş hayatı ve yurttaşlığın bütünleştirilmesi için yeteneklerin geliştirilmesini desteklemektedir. Aynı zamanda Socrates ve Gençlik gibi diğer Topluluk programları ile bağlantı kurmaktadır.

Türkiye bu programdan henüz yararlanmamaktadır.

AVRUPA KONSEYİ

Avrupa Konseyi'nin gençlik politikası şu ilkeler temelinde hareket etmektedir¹⁰:

- Özellikle dezavantajlı gençlere yardım etmek, isteklerini karşılamak ve karşılarına çıkan zorlukları yenmelerini sağlamak,
- Okul dışı eğitim bağlamında da olmak üzere demokratik yurttaşlık için Avrupa'da eğitimin geliştirilmesi ve sivil toplumun güçlendirilmesi,
- Genç insanların sivil topluma katılımını desteklemek,
- Avrupa'da gençlik politikalarının, her ülkenin kendine has özelliklerini göz önünde tutarak uygun yasal düzenlemelerin ve yapıların geliştirilmesini desteklemek,
- Avrupa'da gençlerin hareketliliğini sağlamak.

Bu amaçlar doğrultusunda aşağıdaki konular öncelik olarak belirlenmiştir:

- Kültürler arası öğrenmenin ve çeşitliliğe saygı göstererek anlayışın desteklenmesi,
- Irkçılık, yabancı düşmanlığı, Yahudi düşmanlığı, hoşgörüsüzlük ve demokrasiyi engelleyen diğer tüm hareketlerle mücadele etmek,
- Gençlerin insan hakları ve demokrasiye bağlılıklarını sağlamak ve onları bilinçlendirmek,
- Tüm üye devletlerde dengeli gençlik politikalarının geliştirilmesi için işbirliklerini geliştirilmesi,
- Gençliğin katılımı ve organizasyonu için yeni biçimlerin teşvik edilmesi,
- Sorumluluk alabilmeleri için gençlerin teşvik edilmesi,
- Özellikle dışlanmayla mücadele yolu ile sosyal bütünlüğe katkıda bulunmak ve özellikle genç insanları etkileyen olayları engellemek,
- Genç insanların bilgiye ve yeni bilgi teknolojilerine ulaşımını sağlamak,

- Bilginin ve iyi uygulamaların sistematik olarak paylaşılmasını sağlamak,
- Ulusal gençlik politikalarının düzenli olarak analiz edilmesi.

¹⁰ 16 Nisan 1998 tarihli Bakanlar Komitesi kararı

Avrupa Konseyi Gençlik Sektörü Yapısı

Avrupa Konseyi'nin hükümetler çerçevesindeki gençlik sektörü, Strazburg ve Budapeşte'deki Avrupa Gençlik Merkezlerinde yürütülen etkinliklerden ve Avrupa Gençlik Vakfı'nın çalışmalarından oluşmaktadır. Her üçünün de ortak Yönetim Kurulu ve Danışma Komitesi bulunmaktadır. Bunlara ek olarak, Hükümetler Arası Ortaklık için Avrupa Yönetim Komitesi bulunmaktadır.

Merkezlerin etkinlik programı ve Vakıf tarafından desteklenecek etkinlikler Yönetim Kurulu tarafından kararlaştırılmaktadır. Yönetim Kurulu eşit sayıda hükümet ve uluslararası gençlik organizasyonları temsilcilerinden oluşmaktadır.

Danışma Komitesi 25 gençlik temsilcisinden oluşmaktadır. Bunların 16'sı uluslararası gençlik organizasyonlarından, 8'i ulusal gençlik organizasyonlarından, biri de organize olmamış gençlik temsilcisinden oluşmaktadır ve bu Komite, Yürütme Kurulu'na danışman bir yapı olarak çalışmaktadır.

Hükümetler Arası Ortaklık için Avrupa Yönetim Komitesi 1988'de, gençlik alanında hükümetler arası işbirliğini geliştirmek üzere kurulmuştur. Üye Devletlerin kamu görevlilerinden ve Avrupa Kültür Sözleşmesi'nin taraflarının temsilcilerinden oluşmaktadır.

Merkezler Avrupa Konseyi'nin bütçesinden finanse edilmektedir, Vakıf ise Üye Devletlerin gönüllü katkıları ile desteklenmektedir.

GENÇLİK MÜDÜRLÜĞÜ

- + AVRUPA GENÇLİK VAKFI
- +STRAZBURG GENÇLİK MERKEZİ
- +BUDAPEŞTE GENÇLİK MERKEZİ

HÜKÜMETLER ARASI İŞBİRLİĞİ

- +GENÇLİK KARTI
- +INTER-RAIL
- +.....

GENÇLİKLE İLGİLİ DİĞER MÜDÜRLÜKLERİN ETKİNLİKLERİ

- +İNSAN HAKLARI MÜDÜRLÜĞÜ
- +EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ
- +.....

Projelere Destek

Bazı projelerin ve aktivitelerin finanse edilmesinde Avrupa Konseyi fonlarından da yararlanılabilir. Avrupa Konseyi, Gençlik ve Spor Müdürlüğü'nün iki programı vardır.

1. Avrupa Gençlik Vakfı

Gençler arasında toplantılar, dokümantasyon, araştırma yayın, seminer, çalışma grupları şeklindeki çok taraflı pilot projelere finansal destek sağlamaktadır. Bu program, Avrupa Konseyi'nin gençlik politikası öncelikli hedeflerine göre yürütülmektedir.

Bu öncelikli hedefler:

· Özellikle dezavantajlı genç insanlara sorunlarıyla baş etmede ve kendi isteklerini gerçekleştirebilmelerinde yardımcı olmak,

- Yeni biçimlerdeki gençlik katılımlarını ve organizasyonlarını desteklemek,
- Dışlanmaya karşı savaşı da içererek sosyal uyuma katkıda bulunmak,
- Toplumdaki değişimlerle aynı çizgide programlar ve yapılar uyarlamak ve bunları genişletmektir.

Desteklenen pilot projeler yukarıda belirtilen hedefler çerçevesinde olmalıdır; örneğin, bu kapsamda bir soruna veya duruma hitap eden bir proje olabilir. Ayrıca bu desteği almak isteyen pilot projeler :

- Gençler tarafından, gençler için veya gençlerle organize edilen bir etkinlik olmalıdır,
- Birden çok ülkeyi içererek Avrupa boyutu (bu kesin bir şekilde aranan bir şarttır) olan veya Avrupa bağlamını göz önüne alan bir proje olmalıdır (programın şartları çok katı değildir ama bu konuda Avrupa boyutunun yakalanabilmesi için en az dört organizasyonun olması beklenmektedir). Ulusal düzeydeki projeler için başvuru mümkün değildir,
- Hedef grup için kullanılacak yöntem ve/veya örgütsel yapı bakımından yenilikçi olmalıdır,
- Gençlik katılımını teşvik etmeye yardımcı olmalıdır,
- Özellikle kültürler arası diyalogu ve anlayışı teşvik etme açısından Avrupa Konseyi Gençlik Sektörünün çalışma prensipleriyle uyum içinde olmalıdır.

Bazen esneklik sağlanabilse de son başvuru tarihleri vardır. Bunlar ve program hakkında ayrıntılı bilgi Avrupa Konseyi Avrupa Gençlik Vakfı Sekreteryası tarafından sağlanmaktadır ve başvuru formları Sekreteryası tarafından hazırlanan özel formlarla yapılmaktadır ve elektronik posta ile gönderilebilmektedir. Bu program, Avrupa Konseyi ve Uluslararası Demiryolları Birliği tarafından hazırlanan, imkanları bulunmayan gençlerin uluslararası aktivitelere katılmasını sağlayabilmek için özellikle dezavantajlı veya ekonomik olarak gelişmemiş bölgelerden gençler için bir programdır. Uluslararası eğitim aktivitelerine katılacak gençlerin demiryolları ile yapacakları yol masraflarını karşılamaktadır. Tatil amaçlı geziler karşılanmamaktadır. Bir projenin destek alabilmesi için en az iki ülke içermelidir ve beraber seyahat eden en az on kişilik iki grup olmalıdır.

2. Dezavantajlı Gençler için Hareketlilik Fonu

Bu program, Avrupa Konseyi ve Uluslararası Demiryolları Birliği tarafından hazırlanan, imkanları bulunmayan gençlerin uluslararası aktivitelere katılmasını sağlayabilmek için özellikle dezavantajlı veya ekonomik olarak gelişmemiş bölgelerden gençler için bir programdır. Uluslararası eğitim aktivitelerine katılacak gençlerin demiryolları ile yapacakları yol masraflarını karşılamaktadır. Tatil amaçlı geziler karşılanmamaktadır. Bir projenin destek alabilmesi için en az iki ülke içermelidir ve beraber seyahat eden en az on kişilik iki grup olmalıdır.

Başvuru adresi:

Fonds Europeen pour la Jeunesse
30, rue Pierre de Coubertin F-6700 Strasbourg France
Tel: +33 (0)3 88 41 20 19
Fax: +33 (0)3 90 21 49 64
E-mail: eyf@coe.int
Web: <http://www.coe.fr/youth>

AVRUPA'DA GENÇLİK POLİTİKALARI

Avrupa ve Ulusal Gençlik Konseyi

Avrupa Birliği'ne üye 13 ülkede (İtalya dışında) ve aday ülkelerin tümünde (Türkiye ve Polonya hariç), tüm ülkedeki tüm gençlik organizasyonlarının üye olduğu ve hükümetleri tarafından tanınan Ulusal Gençlik Konseyleri bulunmaktadır. Bu Gençlik Konseylerinin yapısı ve tüzükleri her ülkeye özeldir. Ulusal Gençlik Konseyleri, genel olarak, bir ülkedeki gençlik organizasyonları arasında iletişimi sağlamayı, ortak projeler üretmeyi, kendileri ile ilgili politikaların belirlenmesinde her düzeyde gençliğin katılımını teşvik etmeyi, uluslararası ortaklarla işbirliğini geliştirmeyi hedeflemektedir.

Hükümetler arası bir kurum olan Avrupa Birliği'ne üye ülkelerdeki Ulusal Gençlik Konseylerinin varlığı ve etkinlikleri, gençleri Avrupa Birliği'ne daha da yakınlaştırmaktadır. Bu yüzden, Türkiye'de de bir Ulusal Gençlik Konseyinin kurulması, her düzeydeki gençlik organizasyonlarının ve hükümetin ilgili birimlerinin öncelikleri arasında yer almalıdır.

Avrupa Birliği kapsamında Youth for Habitat'nin yürüttüğü somut çalışmalar, Avrupa Gençlik Forumu (AGF) ortaklığı ile İzmir'de "Sivil Toplumun Gelişmesinde Ulusal Gençlik Konseyinin ve Sivil Toplum Örgütlerinin Rolü" adlı seminerin düzenlenmesi ile başlamıştır. Bu seminere Türkiye'deki az sayıdaki gençlik sivil toplum örgütlerinden, yerel gençlik medislerinden, üniversitelerden ve Avrupa'daki çeşitli ulusal gençlik konseylerinden temsilciler katılmışlardır. Burada, gençler, Ulusal Gençlik Konseyinin kurulmasının Türkiye konjonktürüne göre yapılandırılması, kurumlar arasında işbirliğinin sağlanması gibi konularda AGF ve Avrupa Konseyi'nden gelen eğitimcilerin kolaylaştırıcılığı ile yaklaşık bir haftalık bir eğitim almışlardır. Fakat, Türkiye'deki henüz bir ulusal gençlik konseyinin kurulması mümkün olmamıştır.

Bu seminerde, ulusal gençlik konseyinin kurulması için bir eylem planı ve konseyin taslak yapısı ortaya çıkarılmıştır. Buna göre, konsey, birbiriyle etkileşim halinde olan Sekreteryaya, Danışma Kurulu ve Temsilciler Meclisi'nden oluşmaktadır.

Sekreteryaya, oluşturulan platform adına karar alma yetkisine sahip bir kuruluş değil, kurumlar arası bilgi akışını ve paylaşımını sağlayan bir kolaylaştırıcı organdır. Ortaklar arasındaki bilgi paylaşımını sağlar ve yerel inisiyatiflerin gelişmesine destek verir. Ulusal gençlik konseyi çalışmalarında siyasi parti gençlik kolları ile eşgüdümü sağlar.

Temsilciler Meclisi, gençlik ile ilgili çalışmalar yürüten bir gençlik sivil toplum örgütleri veya yerel gençlik inisiyatiflerinden oluşur. Yerel gençlik inisiyatifi, bulunduğu yerellikte tüm kurumların ortak oluşturdukları ve kendi içlerinde tüzüğü, çalışma takvimi ve programı olan, siyasi bir örgüt ile herhangi bir organik ilişki içinde olmayan, lise, üniversite ve yerel derneklerin ortak oluşturdukları platformlardır. Temsilciler Meclisi, düzenli aralıklarla toplantılar düzenler, ulusal ölçekte yapılacak etkinliklerin kararlarını alır, sekreteryaya çalışmalarını denetler, eylem planının hayata geçirilmesinde çalışma yürüten kuruluşları görevlendirir, yeni üyelerin katılımının kararını alır, Sekreteryaya teknik ve finansal konularda destek olur.

Danışma Kurulu, akademik alanda gençlik çalışmalarına destek verebilecek kişilerden oluşmaktadır. Temsilciler Meclisi tarafından seçilir.

Bu seminerde, ulusal gençlik konseyinin kurulması için bir eylem planı ve konseyin taslak yapısı ortaya çıkarılmıştır. Buna göre, konsey, birbiriyle etkileşim halinde olan Sekreteryaya, Danışma Kurulu ve Temsilciler Meclisi'nden oluşmaktadır.

Sekreteryaya, oluşturulan platform adına karar alma yetkisine sahip bir kuruluş değil, kurumlar arası bilgi akışını ve paylaşımını sağlayan bir kolaylaştırıcı organdır. Ortaklar arasındaki bilgi paylaşımını sağlar ve yerel inisiyatiflerin gelişmesine destek verir. Ulusal gençlik konseyi çalışmalarında siyasi parti gençlik kolları ile eşgüdümü sağlar.

Temsilciler Meclisi, gençlik ile ilgili çalışmalar yürüten gençlik sivil toplum örgütleri veya yerel gençlik inisiyatiflerinden oluşur. Yerel gençlik inisiyatifi, bulunduğu yerelitte tüm kurumların ortak oluşturdukları ve kendi içlerinde tüzüğü, çalışma takvimi ve programı olan, siyasi bir örgüt ile herhangi bir organik ilişki içinde olmayan, lise, üniversite ve yerel demeklerin ortak oluşturdukları platformlardır. Temsilciler Meclisi, düzenli aralıklarla toplantılar düzenler, ulusal ölçekte yapılacak etkinliklerin kararlarını alır, sekreteryaya çalışmalarını denetler, eylem planının hayata geçirilmesinde çalışma yürüten kuruluşları görevlendirir, yeni üyelerin katılımının kararını alır, Sekreteryaya teknik ve finansal konularda destek olur.

Danışma Kurulu, akademik alanda gençlik çalışmalarına destek verebilecek kişilerden oluşmaktadır. Temsilciler Meclisi tarafından seçilir. Avrupa Gençlik Forumu (AGF) 1996' da Ulusal Gençlik Konseyleri (UGK) ve Uluslararası Gençlik Sivil Toplum Kuruluşları tarafından kurulmuş Avrupa düzeyinde çalışan demokratik bir gençlik organizasyonudur.

Avrupa Gençlik Forumu

Avrupa Gençlik Forumu (AGF) 1996'da Ulusal Gençlik Konseyleri (UGK) ve Uluslararası Gençlik Sivil Toplum Kuruluşları tarafından kurulmuş Avrupa düzeyinde çalışan demokratik bir sivil toplum kuruluşudur

AGF'nin çeşitli kuruluşları Avrupa Birliği, Avrupa Konseyi, Birleşmiş Milletler ve diğer kuruluşlarla birlikte genç Avrupalıları etkileyen konular üzerinde çalışır. AGF ayrıca üye kuruluşların çalışmalarının desteklenmesi ve koordine edilmesi için de çalışır.

AGF, gençlikle ilgili tüm konularda uluslararası kuruluşların AGF'ye danışmasını, uluslararası kuruluşların gençlikle ilgili konularda politikalarını etkilemeyi, gençlerin ve gençlik kuruluşlarının karar alma süreci içindeki katılımını artırmayı, karşılıklı anlayış ve eşit haklar için mücadelenin ilerletilmesini sağlamayı, üye kuruluşların çalışmalarını desteklemeyi ve koordine etmeyi amaçlar.

AGF Avrupa Birliği kurumları ile gençlerin diyalogunda siyasi temsilcilik yapar. AB kararlarında ve gençlik programlarının hayata geçirilmesinde gençlerin de fikirlerinin göz önünde bulundurulması için AB kurumları ile çalışır. Avrupa Konseyi Gençlik Kurulunda gençliğin temsil edilmesini koordine eder. Üye kuruluşların karar alıcılarla buluşması için seminerler, eğitim toplantıları, halka açık toplantılar düzenler. Gençlik konuları üzerine değinen ve karar alıcılar üzerinde etkili olması tasarlanan konferanslar düzenler. Üyelerine hizmet sağlar ve bilinç arttırıcı eylemler yapar. AGF, ayrıca gençlikle ilgili konularda dergiler ve bültenler yayımlamaktadır .

İki yılda bir kez AGF'nin genel meclisi toplanmaktadır ve bu dönemler arasında üye organizasyonlardan oluşan yönetim kurulu, kararları almaktadır. Genel Meclis 12 kişiden oluşan Büroyu seçmektedir. AGF'nin sekreteryası Brüksel'dedir.

AGF'nin dokuz öncelikli eylem alanı vardır: Sosyal ilişkiler, eğitim, hareketlilik, karşılıklı dayanışma, gençlik politikaları ve programları, gençlik kuruluşlarının ilerlemesi ve gelişmesi, üyelik hizmetleri, istihdam/egitim.

Avrupa Birliği kapsamında yapılan çalışmalarda, Youth for Habitat, AGF'nin çeşitli etkinliklerine aktif olarak katılmaktadır. Yukarıda bahsedildiği üzere, bu kurum ile ortak olarak, Cumhuriyetin 75. Yılı etkinlikleri kapsamında, İznir Kent Konseyi'nin mekansal desteği ile "Sivil Toplumun Gelişiminde Gençlik Organizasyonlarının ve Ulusal Gençlik Konseyi'nin Rolü" konulu eğitim semineri dzenlenmiştir.

Haziran 2000'de İspanya'da "Avrupa Yereldir" sloganı ile yine AGF tarafından dzenlenen, yerel gençlik konseylerinin veya meclislerinin glendirmesi için politika üretme amaçlı toplantıya katılmıştır. Bu toplantıda, oluşturulan politikalar doğrultusunda Avrupa Komisyonu'ndan beklentiler ifade edilmiştir.

Beyaz Kitap Süreci

Avrupa Birliği Konseyi ve Avrupa Parlamentosu, uzun yıllardır bir gençlik politikasının hazırlanması doğrultusunda isteklerini belirtmişlerdir. 1999 yılında, eğitim ve kültürden sorumlu Komiser Viviane Reding, gençlik politikaları üzerine bir Beyaz Kitap hazırlanmasını teklif etmiştir. Bu sürecin olabildiğince katılıma olabilmesi için dört farklı grubun görüşlerinin alınması kararlaştırılmıştır. Bu gruplar, gençlik, ulusal düzeyde gençlikten sorumlu otoriteler, gençlik uzmanları ve sivil toplum temsilcileridir. Beyaz Kitap'ın ana başlıkları katılım, kendine yeterli olma, istihdam, eğitim ve Avrupa değerleridir.

Bu amaçla, 2000 yılının ilk yarısında, AB yesi 15 ülkenin gençlikten sorumlu bakanları, ulusal düzeyde 15-25 yaşları arasında gençlerin katıldığı ulusal toplantılara destek vermişlerdir. Bu toplantılarda, gençlerin Beyaz Kitap'a katkıları, sorunları ve talepleri üzerinde durulmuştur. Türkiye de dahil olmak üzere tüm aday ülkeler,  Avrupa Ekonomik Bölge (AEB) lkeleri, bu ilk sürecin dışında tutulmuştur.

Avrupa Birliği Gençlik Forumu, Beyaz Kitap için önerilerini içeren bir "Gölge Kağıt" hazırlamıştır ve 8 Eylül 2000 tarihinde Bulgaristan, ek Cumhuriyeti, Estonya, İzlanda, Letonya, Litvanya, Macaristan, Malta, Norveç, Polonya, Slovakya, Slovenya, Türkiye'den ulusal gençlik konseyi veya sivil toplum örgütleri temsilcileri ile bir tanıtım toplantısı yapılmıştır. Bu toplantıda, AGF'nin hazırladığı Gölge Kağıt zerine tartışılmış ve henüz AB yesi olmayan ülkelerin izlemesi gereken stratejiler tartışılmıştır. Gölge Kağıtın, özellikle eski komünizm rejimli ülkelerin üzerine kurulmuş olduğu grlmştir. Ayrıca, kağıtın eksik ve kapalı kalan yönlerinin de tamamlanması için görüşlerde bulunulmuştur.

9 Eylül 2000'deki Avrupa Birliği Komisyonu'nda dzenlenen çekirdek grup toplantısında ise 5-7 Ekim 2000 tarihleri arasında Paris'te Fransa'nın dönem başkanlığının desteği ile yapılacak olan 600 kişilik Avrupa Gençlik Toplantısı'nın içeriğinin oluşturulmasına çalışılmıştır.

Her ye ve aday ülkeden gençlerin katıldığı Paris'teki gençlik toplantısında ise bu Beyaz Kitap'a girdilerin tamamlanması için çeşitli atölye çalışmaları yapılmıştır. şubat 2001'de Brüksel'deki Ekonomik ve Sosyal Komite tarafından sivil toplum kuruluşları ile bir görüş alma toplantısı dzenlenmiştir. Ardından, İsveç'in dönem başkanlığı olan Mart 2001'de İsveç'te yine Beyaz Kitap'a girdi sağlamak amayla bir toplantı dzenlenmiştir.

Beyaz Kitap'ın son hali Belçika'nın dönem başkanlığında oluşturulacaktır. Bu belge ye Devletler üzerinde bir bağlayıcılığa sahip olmayacaktır, ancak, ulusal gençlik politikalarının hazırlanması için bir kaynak teşkil edilecektir. Bunun yanında, aday ülkelerin de tam ye olması durumunda aynı şartlar geçerli olacaktır.

Roprtaj: Henrik Söderman Avrupa Gençlik Forumu Başkanı

Size göre Beyaz Kitap, Avrupa Birliği'ne aday ülkelerdeki gençlik çalışmalarını nasıl etkileyecek?

Söderman: Beyaz Kitap'ın hukuki bir bağlayıcılığı olmamasına rağmen, Avrupa'daki gençlik politikasına bir standart getirecek. Aday lkeler, gençlik politikalarını yenilerken, büyük olasılıkla Beyaz Kitap'ı dikkate alacaklardır. Aday ülkelerdeki genç insanlar ve gençlik organizasyonları bunu talep etmelidirler, nk Beyaz Kitap Avrupa'daki gençlik politikalarının hazırlanmasında önemli bir gelişme olacaktır.

Beyaz Kitap'ın hazırlanmasına ve hayata geçirilmesine, Gençlikten Sorumlu Bakanlıklar ne gibi katkılarda bulunabilirler?

Söderman: Beyaz Kitap'ın hazırlanması şu anda Avrupa Komisyonu'nun elinde ve 2001 yılı sonbaharında basılacak. Bundan sonra, hayata geçirilmesi Avrupa düzeyi ve ulusal hükümetler arasında görev paylaşımı ile olacak. Zira gençleri etkileyen kararların birçoğu uluslar arası düzeyden çok, yerel, bölgesel ve ulusal düzeylerde alınmaktadır. Gençlikten sorumlu bakanlar, gençlik organizasyonlarını, gençlik çalışanlarını ve gençlik araştırmacılarını, Beyaz Kitap'ın içeriğini incelemek için davet etmeli ve bunun sonucunda ulusal düzeydeki eylem planları hazırlanmalıdır. Bunun için iyi bir zaman Ocak 2002, yani Beyaz Kitap'ın açıklanmasından iki ay sonrasındır.

AGF neden belirgin olarak ulusal gençlik konseylerinin kurulmasını teşvik ediyor? AGF'ye göre ulusal gençlik konseyinin rolü nedir?

Söderman: Şuna inanıyoruz ki, genç insanların ortak çıkarları vardır ve bu çıkarlar ortaklıklar yolu ile teşvik edilebilir. Bir ülkedeki gençlik organizasyonları, ülkelerindeki gençlik politikalarındaki kendi ana ortak hedeflerini belirlemelidir ve bu hedefler için bir ulusal gençlik konseyinde birleşmeli. Yapılan tartışmadan önce ortak çıkarları ve hedefleri belirlemek çok önemli. Birçok yerde işbirliği başarısız oldu, çünkü birlikte ne yapılacağı hiçbir zaman belirlenememişti. Bunun yerine, tüzüklerin oluşturulması, oy kullanma, seçimler ve (zaman zaman izafi) güç üzerine tartışmalar yaşanıyordu. Bu yüzden, gençlik politikasının temel bir anlayışı ve genç insanların çıkarları aynı zamanda, gençlik organizasyonları arasında sağlam bir temel oluşturabileceği için de çok önemlidir. Beyaz Kitap süreci de, gençlik liderlerinin ortak hedeflerini açığa kavuşturmak için de yararlar getirebilir.

Avrupa Gençlik Forumu'nun Türkiye politikası nedir?

Söderman: AGF, Türkiye'deki gençlerin Avrupa etkinliklerine katılımını desteklemektedir. Beyaz Kitap sürecinde, Türkiye'den katılımlar AGF'nin delegasyonu ile yer almakta. Aynı zamanda kendi konferans ve seminerlerimize de Türkiye'den katılımcılar davet etmekteyiz. Politika olarak, AGF, Avrupa gençlik programına tüm aday ülkelerden her zaman en geniş katılımı teşvik etmektedir. Buna ek olarak, AGF üyesi yaklaşık 15 uluslararası gençlik organizasyonu, Türkiye'de bir şubeye veya kontak organizasyona sahip. Bu organizasyonlarda çalışan genç insanlar, AGF'nin diğer üyeleri gibi, kendi uluslar arası gençlik organizasyonları aracılığı ile eylemlerimize ulaşabilmektedir.

Avrupa Birliği'ne katılım sürecinde Türkiye'deki genç insanlara ne iletmek istersiniz?

Söderman: Avrupa Birliği'ne üyelik, açıkça Türkiye'deki genç insanların bir projesidir. Tam üyeliğe hazırlık Türk toplumunda kökten ve belirgin değişiklikler anlamına gelecektir. Bugün, bu değişikliği getirmesi gerekenler, zor reformları gerçekleştirecekler ve sonunda bunun faydasını görecekler genç insanlardır. Gençlik projeleri ve genç insanlar arasında işbirliği farklı kültürler hakkında bilgi edinmek ve birbirini anlamak için önemli yollardır. Avrupa etkinliklerine katılan birçok Türkiyeli katılımcı, Türkiyeli gençlerin Avrupa gençlik "ailesi"nin bir parçası olduğunu göstermiştir.

Avrupa Gençlik Hakları Şartı

Bizler, aşağıda imzalan olan Avrupa Topluluklarının Üye Devletlerinin hükümetleri olarak,

Avrupa Konseyi tarafından benimsenen İnsan Hakları Evrensel Beyannamesini, Uluslararası Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesini, Uluslararası Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesini, Avrupa İnsan Haklarını ve Temel Özgürlükleri Koruma Sözleşmesini, Avrupa Sosyal Şartını göz önüne alarak;

Bu enstrümanlar kesinlikle bireyin etkin olarak korunması için kurallar içermekte iken, fakat bu kurallar tek başına özde genç insanların konumları ile ilgilenmemeye yetmemekte iken;

Genç insanlar insan hakları ihlallerine maruz kalan; hassaslıkları nedeniyle bu ihallere karşı mücadele etmek için yeterli donanıma sahip olmayan belirgin bir sosyal kategori oluşturmakta iken;

Özellikle gençlerin haklarının korunması için bir Şartın benimsenmesi için gereksinimin var olur iken;

Böyle bir Şartın su götürmez olarak Avrupa bütünleşmesi ile bağlantılı olduğunu, ekonomik boyutuna vazgeçilmez bir tamamlayıcı olduğunu göz önünde bulundurarak;

Bu Şartın Avrupa yurttaslığının geliştirilmesinde temel bir nokta oluşturacağını ve tüm Avrupa kıtasında, hatta dünya düzeyinde gençlik haklarının korunmasında yeni bir yer açabileceğini göz önünde bulundurarak;

Genç insanların banşçıl, adaletli ve eşit bir dünyanın aktörleri olduğunu göz önünde bulundurarak;

Aşağıdaki şekilde anlaşmış bulunuyoruz:

Madde 1

Bu Şart altında, "genç" ve "genç insanlar" terimleri, 15-25 yaşları arasındaki tüm kişileri kapsayacak şekilde düşünülecektir.

Madde 2

Taraflar, işbu Şartta tanımlandığı şekilde egemenlikleri altındaki tüm genç insanların hak ve özgürlüklerini tanımayı taahhüt etmektedirler.

Madde 3

Tarafların işbu Şart altında tanımak üzere taahhüt ettikleri bu hak ve özgürlüklerden yararlanılması, cinsiyet, cinsel tercih, ırk, renk, dil, din, siyasi veya diğer görüşler, tabiiyet veya sosyal öz, ulusal veya etnik bir azınlığa dahil olma, fiziksel veya başka türlü bir engellilik, zenginlik, doğum veya diğer bir durum temelinde her hangi bir ayırım yapılmadan güvence altına alınmak zorundadır.

Madde 4

Genç insanların istekleriyle ilgili ve seçme özgürlüklerine saygılı, uygun profesyonel eğitim alma hakkı vardır.

Bu hakkın tanınması görüşü ile, imzalayan Devletler genç insanlar arasındaki sosyal ve kültürel eşitsizlikleri azaltmak için gerekli şekilde her bir yararlanıcının kapasitesini göz önünde bulunduracaklardır.

Madde 5

İmzalayan Devletler genç insanlara, üniversite de dahil olmak üzere her düzeyde ücretsiz ve iyi kalitede eğitim temin etmeyi taahhüt ederler.

Madde 6

İmzalayan Devletler, mesleki eğitimin türü veya kendilerine en uygun eğitim konusunda serbest seçimlerini kolaylaştırmak için genç insanlara yeterli bilgi ve fikir vermeyi garanti altına almayı taahhüt etmektedirler.

Madde 7

Genç insanların çalışma hakları, Madde 23'ün altında, garanti altına alınmalıdır. Bunu göz önünde bulundurarak, imzalayan Devletler özel olarak genç insanlar için düzenlenmiş bir istihdam politikası çerçevesinde kalıcı işlerin yaratılmasını sağlayacak tüm gerekli önlemleri alacaklardır.

Vasıfsız genç insanlara özel ilgi gösterilmesi gerekmektedir. Bu bağlamda, kalıcı olmayan işlerin kalıcı işlere çevrilmesi ve en az vasıflılar için bütünleşme eğitim programlarına özel sektörün katkıda bulunmasını teşvik etmek için bir ihtiyaç bulunmaktadır.

Daha genel olarak, genç insanlar sosyal ve aktif hayata ahenkli olarak bütünleştirecek somut ve etkin önlemlerden yararlanmalıdır.

Madde 8

Madde 4 ve 5'i akılda tutarak, imzalayan Devletler işsiz gençlere, uzun vadeli işsizliklere veya işsizlik tehdidi altında bulunan gençlere yeterli yardım sağlamayı taahhüt ederler.

Madde 9

Genç insanlar, potansiyel olarak sağlıklarını, eğitimlerini veya fiziksel veya manevi gelişmelerini tehdit eden tüm işlere karşı korunmalıdırlar.

İmzalayan Devletler, uygun düzenlemelerle çalışma saatlerinde okuma izinlerini tanıyacaklardır ve geliştireceklerdir.

Madde 10

Uygun bir işe sahip olamayan genç insanlar, onurlu ve tatminkar bir hayat sürmelerine izin verecek yeterli bir asgari gelir edinme hakkına sahiptirler.

Bu gelir, yararlanıcının bir eğitim kursu görmesi ve bir iş bulması veya yeni bir iş bulması için su götürmez güvenliğini güvence altına almak amacıyla düzenli aralıklarla ve yeterli bir zaman boyunca ödenmelidir.

Madde 11

Genç insanların, gelirlerinden veya sosyal konumlarından bağımsız kaliteli sağlık hizmeti edinme hakkı vardır.

Bu bağlamda, tüm genç insanların yeterli sosyal güvence edinme hakkı vardır.

Madde 12

Taraflar genç insanlara tatmin edici ve nitelikli barınma tedarik etmeyi garanti ederler. Düşük gelirlili genç insanlara öncelikli olarak sosyal barınma sağlanmalı ve kirası uygun olarak ayarlanmalıdır.

Madde 13

Genç insanların temiz ve sağlıklı bir çevrede yaşama hakkı, ve aynı zamanda çevrenin durumu hakkında bilgilenme ve kamu otoriteleri tarafından bilgilendirilme hakları vardır.

Madde 14

İmzalayan Devletler, okullarda ve işyerlerinde ortaklıklar gibi yapıların çerçevesinde veya gençlik organizasyonları veya diğer platformlar aracılığıyla genç insanların siyasi, ekonomik, sosyal ve kültürel hayata etkin katılımını güvence altına almak için uygun önlemlerin alınması gerektiğini tanırlar.

Bunu göz önünde bulundurarak, genç insanlar belirgin olarak aşağıdaki haklara sahip olacaklardır:

- a. **Kendi çıkarlarını en iyi şekilde savunacak, sınır tanımayacak şekilde kendi aralarında veya diğer alanlarla işbirliği bağlantıları kuracak, kendi istedikleri şekilde bir organizasyonu seçmek.**
- b. **Kendilerini ifade edecekleri ve demokrasiyi öğrenecekleri alanlar yaratmak, ulusal ve uluslararası gençlik organizasyonlarının özellikli eğitim alanları oldukları tanınacaktır.**
- c. **Okul, işyeri, tüm düzeyde kamu yaşamı (yerel, bölgesel, ulusal veya Topluluk düzeyi) gibi özellikle kendi hayatlarını etkileyen tüm alanlarda çıkarlarının ortak işletilmesinde etkin ortaklar olarak eşitlik temelinde, kendilerini etkileyen politikaların geliştirilmesine katılmak.**

Madde 15

İmzalayan Devletler kanuni olarak kendi topraklarında bulunan göçmenlerin, kendi genç yurttaşları ile aynı hak ve ödevlere sahip olmaları için elinden geleni yapacaklardır.

Madde 16

İmzalayan Devletler, kendi yurttaşları ve kanuni olarak kendi topraklarındaki Avrupa Topluluğu'na dahil olmayan yurttaşları, Tarafların her hangi birinde oturma izni olup olmasına bakmaksızın tüm Avrupa Topluluğu ülkeleri içinde ve arasında hareket özgürlüğünü tanımayı taahhüt ederler.

Madde 17

İmzalayan Devletler, bir Avrupa Topluluğu üyesi ülkede en az beş yıl boyunca kanuni olarak yaşamış tüm Avrupa Topluluğu üyesi olmayan yurttaşların en azından yerel seçimlerde oy kullanma hakkını tanımayı taahhüt ederler.

Madde 18

İmzalayan Devletler, beş yıllık sürekli ve kanuni ikametinden sonra genç göçmenlerin yaşadıkları ülkenin tabiiyetini seçme haklarını tanımayı taahhüt ederler.

Madde 19

İmzalayan Devletler sürekli olarak eğitimcilerin ve gençlerle ilgilenen karar alıcıların eğitimini temin etmeyi taahhüt ederler.

Madde 20

Hukuk, genç insanların özel ve aile hayatlarına saygı duyulmasını, aynı zamanda ikamet ve haberleşmelerinin dokunulmazlığını garanti altına almalıdır.

Madde 21

Genç insanların birlikteliği, hür ve onurlu koşullarda sağlıklı ve normal fiziksel, entelektüel, manevi, ruhani ve sosyal gelişmelerini etkileyecek şekilde tehdit eden tüm muamelelere karşı korunmalıdır.

Madde 22

Hiçbir genç insan, ailelilerinin zoruyla bile olsa işkenceye, insani olmayan veya küçük düşürücü cezalara veya muamelelere tabi tutulamaz.

Genç insanlar, özel konumlarını göz önüne alarak, yukarıdaki paragrafta belirtilen muamelelere karşı özel korunmadan yararlanmalıdırlar.

Madde 23

İmzalayan Devletler geciktirmeden ve kalıcı olarak, 16 yaşından küçük genç insanların çalışmasını yasaklayacaklardır.

Madde 24

Genç insanların kendi ailelerinde yetişme hakkı vardır.

İmzalayan Devletler, genç insanların yeterli imkana sahip olmaması durumunda öz ailelilerin desteklenmesi de dahil olmak üzere bu hakkın uygun şekilde hayata geçirilmesinin kolaylaştırılmasını taahhüt ederler.

Madde 25

Genç insanların bakıma alınması aile yaşantısına sahip olmalarını da etkileyen özel bir önlemdir. Kamu otoriteleri sadece aileye desteğin sağlanmasını gerektiren ve diğer ilgili önemlerin yetersiz olduğu durumlarda bu tür bir önlem uygulayacaklardır.

Madde 26

Küçükler hiçbir şekilde hapsedilemez.

Madde 27

İmzalayan devletler gerektiği kadar uzmanlaşmış pedagojik kurumlar oluşturacaklardır.

Genç insanların bu kurumlara yerleştirilmesi yalnızca kanuni olarak kurulmuş yetkili otoriteler tarafından, bakılan genç insanların sosyal bakımdan kazanılması için yalnızca bakım, koruma veya tedavi amacıyla yapılabilir.

Madde 28

Madde 27'nin altında meşru bir pedagojik kuruma yerleştirilmiş tüm genç insanların, uygun koşulların sürmesini teyit etmek üzere düzenli olarak bağımsız bir komite tarafından izlenmesi gerekmektedir.

Madde 29

Genç insanların sosyal güvenceye sahip olma hakkı vardır.

Madde 30

Tüm genç insanların yerindelikli olarak askeri hizmet yapmaya itiraz hakkı vardır.

Yerindelikli olarak itiraz eden kişinin, askeri hizmetten daha ağır koşullar içermeyen çeşitli alternatif hizmetler arasında tercih yapma hakkı olmalıdır.

Madde 31

İmzalayan Devletler gençlerle birlikte ve gençler için gerçek politikalar geliştirmek amacıyla yeterli yapısal ve finansal önlemler sağlamayı taahhüt ederler.

Bu politikaların, eşit fırsatlara sahip olmaları için dezavantajlı gruplar için belirgin önlemler içermesi gerekmektedir.

Madde 32

Genç insanların ahlaki hususlara saygı göstererek çoğulcu ve güvenilir bilgiye erişme hakkı vardır.

Bu hak herkesin kendi dilinde ücretsiz, bağımsız, açık, kolayca erişilebilir ve nitelikli bilgi edinme hakkına sahip olmayı içermektedir.

Madde 33

İmzalayan Devletler eleştirel bilgilere lojistik ve finansal destek sağlamayı taahhüt ederler.

Madde 34

İmzalayan Devletler, genç insanların anlayabileceği şekilde, genç insanların tüm haklarını içeren bir listeyi sunmayı taahhüt ederler.

Madde 35

İmzalayan Devletler genç insanlara karşılaştıkları hukuki sorunlar konusunda bilgi sağlayacak sorumlu bir görevli atayacaklardır.

Madde 36

Genç insanların işbu Şartta tanınan hak ve özgürlüklerinin ihlal edilmesi durumunda, ulusal veya uluslar üstü bir otoriteye başvurma hakkı bulunmaktadır.

Bu amaçla, genç insanların ücretsiz hukuki danışmanlık alabilme ve seçtikleri bir avukat edinebilme hakkına sahip olacaklardır.

Avrupa Topluluklarını Kuran Antlaşma (Maastricht Antlaşması) Eğitim, Mesleki Eğitim ve Gençlik

Madde 149

1. Topluluk, Üye Devletler arasında işbirliğini teşvik ederek, ve gerekirse eylemlerini destekleyerek, kaliteli eğitimin geliştirilmesine katkıda bulunacaktır. Diğer yandan, Üye Devletlerin öğretimlerinin içeriğinden ve eğitim sistemlerinin organizasyonundan sorumluluğuna, kültürel ve dil çeşitliliğine saygı duyacaktır.

2. Topluluk eylemi aşağıdakileri hedeflemektedir:

- özellikle Üye Devletlerin dillerini öğretmek ve yayarak, eğitimde Avrupa boyutunu geliştirmek;
- her şeyden önce diplomaların ve öğrenim sürelerinin akademik olarak tanınmasını teşvik ederek öğrencilerin ve öğretmenlerin hareketliliğini teşvik etmek;
- eğitim kurumları arasındaki işbirliğini desteklemek;
- Üye Devletlerin eğitim sistemlerinde ortak olan konularda bilgi ve deneyim değişimini geliştirmek;

- gençlik değişimlerinin ve sosyo-egitsel öğreticilerin değişimlerinin geliştirilmesini teşvik etmek;
- uzaktan eğitimin gelişimini desteklemek.

3. Topluluk ve Üye Devletler üçüncü ülkelerle ve ilgili uluslar arası organizasyonlarla, özellikle Avrupa Konseyi ile, eğitim alanında işbirliği geliştireceklerdir.

4. Bu Maddede belirtilen amaçlara ulaşılmasına katkıda bulunmak üzere, Konsey:

- Madde 251'deki yöntemlere göre, Ekonomik ve Sosyal Komite ve Bölgeler Komitesi'ne danıştıktan sonra, Üye Devletlerin kanunlarının ve düzenlemelerinin uyum sağlaması dışında, teşvik edici önlemler benimseyecektir;
- Komisyon'un teklifi üzerine nitelikli çoğunlukla öneriler benimseyecektir.

Madde 150

1. Topluluk, Üye Devletlerin eylemlerini destekleyen bir mesleki eğitim politikası uygulayacaktır. Diğer yandan Üye Devletlerin, mesleki eğitimin içeriğinden ve organizasyonundan sorumluluklarına saygı duyacaktır.

2. Topluluk eylemi aşağıdakileri hedeflemektedir:

- özellikle mesleki eğitim ve yeniden eğitim yolu ile endüstriyel değişikliklere uyumu kolaylaştırmak;
- iş piyasasına mesleki bütünleşmeyi ve yeniden içine girmeyi kolaylaştırmak için ilk ve sürekli mesleki eğitimi geliştirmek;
- mesleki eğitime erişimi kolaylaştırmak ve eğiticilerin ve eğitim alan kişilerin, özellikle gençlerin, hareketliliğini teşvik etmek;
- eğitsel veya öğretisel kurumların ve firmaların arasında eğitim konusunda işbirliğini geliştirmek;
- Üye Devletlerin eğitim sistemlerinin ortak olan yönleri konusunda bilgi ve deneyim değişimlerini geliştirmek.

3. Topluluk ve Üye Devletler üçüncü ülkelerle ve ilgili uluslararası organizasyonlarla mesleki eğitim alanında işbirliği geliştireceklerdir.

4. Konsey, Madde 251'deki yöntemlere göre, Ekonomik ve Sosyal Komite ve Bölgeler Komitesi'ne danıştıktan sonra, Üye Devletlerin kanunlarının ve düzenlemelerinin uyum sağlaması dışında, teşvik edici önlemler benimseyecektir.

Avrupa Birliği Terimleri için Küçük Sözlük

Troiika

"Troika", Konseyin altı ay boyunca dönem başkanlığını yürüten Üye Devlet, önceki dönem başkanı Üye Devlet ve bir sonraki dönem başkanlığını yürütecek Üye Devletten oluşmaktadır. Komisyon Troika'ya yardım etmektedir ve Troika, ortak dış politika ve güvenlik politikası altındaki dış ilişkilerde Avrupa Birliği'ni temsil etmektedir.

Sübsidiarite (Subsidiarity)

Sübsidiarite ilkesi, kararların yurttaşlara en yakın seviyede alınmasını hedefleyen ilkedir, aynı zamanda alınan kararlarda Topluluk düzeyinin de göz önüne alınıp alınmadığını kontrol etmektedir. Birliğin eylemleri, Birliği kuran Maastricht Antlaşması'nın amaçlarını ve çerçevesini geçmemelidir.

Gündem 2000 (Agenda 2000)

Topluluğun politikalarını güçlendirmek ve Avrupa Birliği'ne, genişleme sürecini de göz önüne alarak yeni bir mali çerçeve vermek üzere olan bir eylem programıdır.

Schengen Anlaşması ve Konvansiyonu (Schengen Agreement and Convention)

1985'te imzalanan Anlaşma ile, Belçika, Fransa, Almanya, Lüksembourg ve Hollanda, bu ülkelerin tabiiyetlileri için serbest dolaşım sağlanmıştır. Aynı zamanda, üçüncü ülkelerden gelenler de tüm bu ülkelere gitmek için tek bir vize kullanacaktır. Schengen Konvansiyonu aynı devletler tarafından 1990'da imzalanmıştır. Daha sonra İtalya, İspanya, Portekiz, Yunanistan, Avusturya, İsveç, Finlandiya, Sözleşmeyi hayata geçirmişlerdir.

Yeşil Kağıt (Green Paper)

Komisyon tarafından belirli bir politika alanında yayımlanan bildirimlerdir. İlgili kurum ve kişileri bir danışma ve tartışma sürecine davet eden belgelerdir. Bazı durumlarda daha sonraki yasama işlemleri için bir ivme sağlamaktadır.

Beyaz Kitap (White Paper)

Belirli bir alanda Topluluk hareketi için teklifleri içeren belgelerdir. Genellikle bir Yeşil Kağıt'ın ardında gelmektedirler. Politikaların geliştirilmesi için resmi teklifleri içermektedir.

Katılım Ortaklığı (Accession Partnership)

Avrupa Topluluğu'nun aday ülkelere yardımını düzenleyen ve Topluluk müktesebatını benimsemeye her sektör için öncelikleri belirleyen belgelerdir. Üyelerin bu önceliklere uyması Topluluk'un mali yardımının miktarını ve zamanlamasını belirlemektedir. Daha sonra her ülke Topluluk müktesebatının benimsenmesi, önceliklerin uygulanması, insan kaynaklarının ve bir zaman çizelgesinin belirlenmesi için ayrıntılı bir program belirlemektedir. Bu program zaman zaman yenilenmektedir.

Nitelikli Çoğunluk (Qualified Majority)

Konsey'de bir karar alınırken gereken oy sayısıdır (toplam 87 oyun 62'si, yani %71'i). Üye Devletlerin oylan nüfuslarına göre ağırlıklıdır ve daha az nüfuslu ülkelerin lehine olacak şekilde düzenlenmiştir.

Dönem Başkanlığı (Rotation of the Presidency)

Birlik Başkanlığı her Üye Devlet tarafından altı aylık bir süre için yürütülür. Dönem Başkanı Devletin görevi Topluluk kurumlarının gerektiği şekilde çalışmasını sağlamaktır.

Topluluk Müktesebatı (Community *acquis*)

Avrupa Birliği'ne tüm Üye Devletleri bağlayan ortak hak ve görevlerdir. Sürekli olarak gelişmektedir ve antlaşmaların içeriği, ilkeleri ve amaçlarını; antlaşmaların ve Adalet Divanı'nın kararları kapsamında ortaya çıkan kanunları; Birlik tarafından benimsenen bildireler ve önermeleri, adalet ve içişleri kanunlarını; ortak güvenlik ve savunma politikalarını; Topluluk tarafından veya Üye Devletler arasında imzalanan sözleşmeleri içermektedir.

Ortak Tarım Politikası (Common Agricultural Policy)

Sadece Topluluk'u ilgilendiren bir konudur. Amaçları, Avrupa tüketicileri için, ortak tarım piyasa kurulları oluşturarak ve ortak fiyatlar, mali bütünlük ve Topluluk tercihleri uygulayarak, tüketiciler için uygun fiyatların ve çiftçiler için adaletli gelirlerin sağlanmasıdır.

Yararlı İnternet Siteleri

Avrupa Birliği

<http://europa.eu.int>

Avrupa Parlamentosu

<http://www.euoparl.eu.int>

Avrupa Birliği Genişleme internet sitesi

<http://europa.eu.int/comm/enlargement/index.htm>

Belçika Dönem Başkanlığı internet sitesi

<http://www.eu2001.be>

İsveç Dönem Başkanlığı internet sitesi

<http://www.eu2001.se>

Avrupa Konseyi

<http://www.coe.fr>

Avrupa Birliği Türkiye Temsilciliği

<http://www.deltur.cec.eu.int>

Avrupa Gençlik Forumu

<http://www.youthforum.org>

T.C. Başbakanlık Avrupa Birliği Genel Sekreterliği

<http://www.abgs.gov.tr>

T.C. Dışışleri Bakanlığı

<http://www.mfa.gov.tr>

Avrupa Akdeniz Gençlik Eylem Programı

<http://www.euromed.org.tr>

Youth for Habitat

<http://www.youthforhab.org.tr>

Avrupa Öğrencileri Genel Forumu-İstanbul

<http://www.aegee-istanbul.org>

Türkiye Avrupa Birliği Derneği

<http://www.turkiyeavrupabirligidernegi.org.tr>